

Przedpłata

w Krakowie:
rocznie zhr. 16.—
kwartalnie „ 4.—
miesięcznie „ 1.35
Za odnośzenie ct. 20
Na prowincji:
rocznie zhr. 20.—
kwartalnie „ 5.—
miesięcznie „ 1.70
Za granicą:
miesięcznie zhr. 2.—

Numer zwykły 8 ct.
Niedzielną 10 ct.

GŁOS NARODU

Wychodzi codziennie, z wyjątkiem dni poświęconych o godzinie 9 rano.

Ogłoszenia:
Za wiersz 6 ct. Od wy-
razu w drobnych ogło-
szeniach 1 1/2 ct.
w „Nadziełanem“
Wiersz zwykły 20 ct.
Śluby, nekrologi,
wiersz 40 ct.
Do działu inseratów
upoważniony
Jan Strycharski.

Rękopisów redakcja
nie zwraca.
Kasda smiana adre-
su 10 ct.

Adres Redakcji:

Kraków, ul. Karłowicza 1. 22.

ZAŁOŻYCIEL: JÓZEF ROGOSZ.

Redaktor odpowiedzialny: KAZIMIERZ EHRENBURG.

Adres Administracji:

Kraków, ul. Jagiellońska 1. 7.

Wybory z czwartej kurji.

Od Jana Potoczka ze Świniarska otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

Świniarsko pod Nowym Sączem.

Do Szanownych Wyborców czwartej kurji okręgu wyborczego Nowy Sącz, Limanowa, Nowy Targ, Grybów — oraz do szanownych moich osobistych przyjaciół.

Wzwanym jednogłośnie uchwałami moich szanownych wyborców we wszystkich czterech powiatach okręgu Sądeckiego do kandydowania z czwartej kurji gmin wiejskich, przyjąłem to wezwanie i kandyduję. Kandydatura moja ogólnie, sympatycznie przyjęta została. Obecnie jednak wskutek zbiegu różnych okoliczności zachodzi obawa, że przy moim wyborze bez ciężkiej walki się nie obejdzie. Dlatego proszę wszystkich szanownych moich stronników o poparcie i o jak najlichniesze stawienie się do głosowania w dniu 16 marca.

Jan Potoczek, były poseł do Rady państwa.

Z naszej strony jak najgoręcej polecamy czytelnikom i przyjaciołom naszym przy dzisiejszych wyborach głosować za następującymi kandydatami:

1) W okręgu Biała-Kęty-Oświęcim-Żywiec-Milówka-Ślemień: za włościaninem **Franciszkiem Kramarczykiem**.

2) W okręgu Nowy Sącz-Stary Sącz-Krynica-Limanowa-Mszana Dolna-Nowy Targ-Czarny Dunajec-Krośnice-Grybów-Ciężkowice: za włościaninem **Janem Potoczkiem**.

3) W okręgu Bochnia-Wisznica-Niepołomice-Brzesko-Wojnicz-Radłów: za włościaninem **Cyprjanem Szlachetą**.

4) W okręgu Jarosław-Badymno-Sieniawa-Cieszanów-Lubaczów: za włościaninem **Sebastjanem Siarą**.

Co do okręgu krakowskiego uważamy, że najlepiej będzie głosować za **Franciszkiem Wójcikiem**. W okręgu wadowickim Komitet Centralny postawił kandydaturę dra Mikołaja Klakurki.

„Konserwatywno-postępowy liberal”.

A więc to był żart! Profesor dr Franciszek Kasperek nie widzi wcale powodu, dla któregoby się miał kłopotować opinią znacznej większości członków komitetu miejskiego i kandydaturę swoją utrzymuje. Rozumie się, że utrzyma ją także wbrew Komitetowi Centralnemu, zmuszonemu (już choćby przez wzgląd na pozory bezstronności) do zatwierdzenia kandydatury pp. Sokołowskiego i Weigla. Zobaczymy, co powie na to Czas i czy popierając p. Kasparkę da hasło do zerwania z tradycją Komitetów Centralnych i miejskich, która mu się tak wydawała zbawioną i obowiązującą dopóty, dopóki jego służyła interesowi. Jeden z wyborców, wychodząc wczoraj z sali Rady miejskiej, żartem wyraził obawę, że podobnie, jak ze sprawą uległości dla komitetów może być i ze sprawą solidarności w Wiedniu, albowiem gdyby kiedy przypadkiem dzisiejsza opozycja znalazła się w Kole w większości, zachodzi pytanie, czy konsekwentnie do dzisiejszej metody postępowania, profesor Kasperek i jego przyjaciele nie zażądają przypadkiem zmiany statutu Koła w celu pozostawienia większej swobody członkom mniejszości...

Bądź co bądź, prócz dwóch liberalnych kandydatów, zatwierdzonych przez Komitet miejski, mamy dwie kandydatury partyzanckie: żyda-socjalistę Proppera, (znanego ze zbierania składek na pomnik Kazimierza Wielkiego i z małej „nieprzyjemności” z powodu jednej głupiej sfatszowanej kartki wyborczej), oraz „postępowego konserwatystę” prof. dra Franciszka Kasparkę. Mówią także o kandydaturze ponownej ks. Aleks. Ponickiego. Czytelnicy nasi wiedzą, że jeżeli kandydatura p. Proppera jest nam ze wszystkich względów wprost wstrętna, to liberalne kandydatury, zatwierdzone przez komitet miejski,

nie są nam bynajmniej pod względem politycznym sympatyczne. W każdym jednak razie są to kandydatury chrześcijańskie i ten ich chrześcijański charakter wskutek niebezpieczeństwa kandydatury Propperowskiej wyjątkowo ważnego nabiera znaczenia; szerokie grono wyborców złączonych jedną myślą, po gruntownej naradzie nabrało przekonania, że chwila zbyt jest poważna, aby można było przyczynić się do rozbijania chrześcijańskich głosów i postanowiło nie bez wielkiego poświęcenia tym razem żadnych innych kandydatur nie stawiać. Szło mianowicie o to, aby bezczelnym zamachom żydostwa na mandaty poselskie przeciwstawić solidarność chrześcijańską i skupić się w zwarte szeregi bez względu na różnice stronnictw. To było powodem, że w komitecie miejskim, mimo, iż z niego wszyscy liberalni członkowie demonstracyjnie wystąpili, liberalne kandydatury imponującą zyskały większość głosów. Trzeba też przyznać pp. Sokołowskiemu i Weiglowi, iż mieli w tym roku tyle taktu, że w wystąpieniach swoich unikali wszelkich dla żydów pochlebstw, do których zresztą dawniej tak byli skorzy...

Ta solidarność chrześcijańska, nakazana „poczuciem zachowawczym” i koniecznością „obrony podstaw życia przed rewolucyjno-żydowskim najazdem”, a stanowiąca „obowiązek ludzi dobrej woli wszystkich narodowych stronnictw” (słowa Czasu) — zakłócona została przez partję konserwatywną właśnie... Stronnictwo to wysunęło kandydaturę prof. dra Kasparkę. Z początku z wielu stron przypuszczano, że konserwatyści wysuwają tę kandydaturę tylko dlatego, ponieważ nie dość ufają panu Sokołowskiemu, czy panu Weiglowi i wątpią w ich ochotę do stawienia czoła socjalistyczno-żydowskiemu najazdowi; byłby to w każdym razie dość poważny względ, który do pewnego stopnia mógłby służyć za usprawiedliwienie dziwnej konserwatywnej polityki. Jeżeli ktoś jednak w ten sposób tłumaczył sobie tę nieszczęsną politykę, to na niedzielne zgromadzenie przedwyborcze, zwołane przez p. Kasparkę miał sposobność przekonać się, że pan Kasperek stokroć więcej zależnym jest od żydów, niż pp. Sokołowski i Weigel, że uprzejmości swoje dla nich posuwa do ostatecznych granic i że ubiegając się o mandat głównie i przedewszystkiem na żydowskie głosy zdaje się liczyć.

Prof. Kasperek zagał wczorajsze zgromadzenie przemową, w której miał wykład o konserwatyzmie i solidarności Koła polskiego. Co do konserwatyzmu, oświadczył kandydat, że antytezą konserwatyzmu nie jest demokracja, ale liberalizm a oświadczył to dlatego zapewne, ażeby potem mówić o szkole wyznaniowej i o kwestji żydowskiej w duchu najwstrętniejszych liberalnych teorii. Od wczoraj prof. Kasperek jest zatem już nie tylko „konserwatystą postępowym” ale i „konserwatywno-postępowym liberal”. Bo oto kiedy skończył mówić prof. Kasperek, zabrał głos radykalny żyd Klein i w niesłychanie aroganckim tonie wypowiedział mowę, w której bez żadnego protestu ze strony przewodniczącego Pieniążka, nazwał chrześcijańsko socjalnych posłów austriackiego parlamentu „zgrają” i zażądał od prof. Kasparkę przyrzeczenia, 1) że będzie przed nimi bronił żydostwo, 2) że się oświadczy przeciw szkole wyznaniowej, 3) że będzie dążył do zmiany ustaw na korzyść żydów i wreszcie — 4) że się nieuleknie nazwy „parobka żydów”!!! Mowa Kleina była tak zuchwała, że nawet wyrozmiały przewodniczący stracił w końcu cierpliwość. Zaisze podziwiać jednak trzeba było prof. Kasparkę, który z niesłychaną pokorą wszystkie przyrzeczenia, jakich od niego żądał Klein, skwapliwie uczynił, a ze swojej strony, po nad program Kleina, dla ujęcia serc żydowskich, ośmielił się oświadczyć, iż antysemityzm uważa za niesumienność! Doprawdy, dał prof. Kasperek niezbity dowód, że nie lęka się nazwy, na którą go przygotował Klein! A więc takiego kandydata będzie popierał dziennik, który nie dalej jak dwa dni temu stwierdził, iż „niema nic poważnego, nic świętego dla żydów” i który nawoływał do reakcji przeciwko żydom, „do której daje zawsze powód obrona podstaw życia i poczucie zachowawcze”? Doprawdy pp. Weigel i So-

kołowski doprowadzają czasem do komizmu frazezy o tradycjach naszych narodowych, zmuszających nas rzekomo do cierpliwego znoszenia plag żydowskiej. o ideale równości wszystkich wobec prawa, o wolności wreszcie wyznania, przeciwko której nikt nigdy nigdzie występował — ale w upokorzeniu się przed żydami nie poszli nigdy tak daleko, jak poszedł prof. Kasperek. A rzeczy przedstawiają się tem smutniej, że prof. Kasperek wie wybornie, i uznaje w głębi serca, iż antysemityzm zawdzięcza swoje istnienie i powodzenie jedynie żydom, którzy antyspołecznym i antynarodowym działaniem zmuszają społeczeństwo do obrony, podyktowanej instynktem samozachowawczym. Tem więcej gorszy i oburza ta przedwyborcza obłuda w celu uzyskania od żydów mandatu — mandatu, który zaiste ani wart jest takiej z siebie ofiary...!

Do jakiego stopnia prof. Kasperek lęka się żydów, może posłużyć za dowód jeszcze jeden epizod z niedzielne zgromadzenia. Oto zanim kandydat zdążył dać swoją pokorną odpowiedź na żydowską interpelację, zadano mu następujące zupełnie jasne pytanie, które miało być próbą, o ile kandydatura prof. Kasparkę ma odpowiadać programowi reakcji stronnictw społecznie zachowawczych przeciwko socjalistyczno-żydowskiej koalicji. Pytanie to zadane przez redaktora naszego dziennika, brzmiało: „Ponieważ dotychczasowy przebieg wyborów wykazał, że żywioły liberalno-żydowskie sprzymierzyły się z partją społecznego wywrotu, (która to partja już jest reprezentowana przez dwunastu wybranych posłów) zechce p. kandydat wyjaśnić, jak sobie przedstawia przyszłe ugrupowanie się stronnictw w Radzie państwa i czy będzie skłonny w Kole polskiem działać w tym duchu, aby przysła do skutku stała większość złożona z narodowych stronnictw słowiańskich oraz z niemieckich stronnictw katolickich”. Prof. Kasperek oświadczył dosłownie: „Interpelacja ta jest ze wszystkich najwężniejsza, ale nie mogę dać na nią odpowiedzi, ponieważ wybory nie są jeszcze skończone i nie mam pojęcia jak będzie wyglądała nowa Rada państwa”. Redaktor Czasu p. Chyliński po tych słowach okazał wesołe zadowolenie, że kandydat tak szczęśliwie i wygodnie wybrnął z kłopotu narażania się żydom. Co sądzić jednak o kandydacie, który w ten sposób uchyla się od jasnych odpowiedzi na ważne pytania! Równie niejasne i wykręcające się ogólnikami odpowiedzi złożył prof. Kasperek na interpelację p. mec. Czernego: „Czy kandydat będzie dążył do upaństwowienia polskiego gimnazjum w Cieszynie” oraz na interpelację p. Korneckiego: „Co kandydat uczynić zamierza aby nie powtórzył się gorszący wypadek, iż poseł pewien (żyd Bloch) zasiadał bezprawnie w parlamencie przez lat kilka pod osłoną i protekcją Koła polskiego”. Natomiast wyczerpująco odpowiadał p. kandydat na interpelację pp. Proppera i Hopcasa... Naturalnie były to interpelacje, co do których można było (według francuskiego przysłowia) *enfoncer les portes ouvertes*: „otwierać drzwi otwarte”.

...Mniejsza jednak o filosemickie dyplomacje przedwyborcze prof. Kasparkę i o jego polityczną „sumienność”, z jaką uważa za stosowne okazywać pełną braku godności pokorę wobec niesłychanej arogancji żydowskiej, nazajutrz po wyborze Daszyńskiego. Przestrzegamy tylko, że zwalczanie kandydatury profesora Kasparkę nie przysięga się na nic. Prof. Kasperek będzie posłem, bo go poprzę żydzi — a żydzi pokazali co umieją przy wyborze Daszyńskiego. I to nie będzie jeszcze wcale nieszczęściem, jeśli prof. Kasperek będzie wybrany. Nieszczęściem jest tylko to, że dzięki kandydaturze prof. Kasparkę, solidarność Chrześcijan jest rozbita, a zwycięstwo Proppera nie tylko ułatwione, ale prawie wprost pewne...

Zaburzenia we Lwowie.

Przerazające wypadki, jakich świadkiem był Daszyński podczas wyborów do kurji V-tej, odezwali się głuchym echem we Lwowie. W piątek wieczorem sprowadzono do Lwowa 16-tu ekscentrów wy-

borczych, aresztowanych za rozruchy w nieszczęsnej wiosce Dawidowie. Eskorta złożona z 18 huzarów, wkroczyła do Lwowa wraz z więźniami w piątek o godz. 6 wieczorem.

Ekscedenci, skuci po dwóch, postępowali pieszo, eskorta konno. Przed rogatką przy ul. Zielonej, oczekiwało eskortę mnóstwo chłopów z Dawidowa i wsi okolicznych, którzy następnie towarzyszyli eskortie przez ulice miasta, śpiewając pieśni. W ulicy Pańskiej, u wylotu ul. Kochanowskiego, pojawili się nagle z rozmaitych stron w znaczniejszej liczbie robotnicy, którzy także przyłączyli się do orszaku chłopów. W czasie pochodu rzucono na straż kilka kamieni, na co jednak huzarzy nie zwracali uwagi. Dopiero przed zabudowaniem sądu karnego, w ulicy Batorego, zaczęto z tłumu rzucać gęściej kamieniami na huzarów, przyczem jeden z eskorty odniósł lekką ranę w głowę. Gdy jednak huzarzy przybrali postawę do odparcia nacierających, tłum pierzchnął. W chwilę później, gdy nadbiegło pogotowie straży policyjnej, w ulicy Batorego i przyległych panował już spokój zupełny.

Sobota przeszła względnie spokojnie, choć nie bez rozruchów. Tłum bezustannie gromadził się przed sądem i dopuszczał się przeróżnych ekscesów na organach pilnujących, bezpieczeństwa publicznego. Zdawało się, że ta bezmyślna tłuszcza poprzestanie na tem krzykackim manifestowaniu swoich uczuć dla zbrodniarzy, że wygardiłowawszy się, rozjeździe się po zaułkach miasta, a ze świtem dnia nowego zapomni o sprawach dnia poprzedniego. Tak się tylko zdawało. Nadbiegła niedziela, a gawiedź uliczna, podniecona alkoholem, stanęła na placu. Oto, co nam donosi niedzielny telegram, wysłany o godz. 8 wieczorem:

Ekscesy uliczne powtórzyły się dziś znowu jeszcze w groźniejszej formie, aniżeli wczoraj. Już od wczesnego rana zbierały się na ulicach miasta, w pobliżu gmachu sądowego, gromady pauprów, które łącząc się ze sobą, ustawicznie wzrastały i przybierały wprost wojowniczą postawę.

Wieczorem z gromad tych utworzyły się tłumy, które zaległy ulice: Batorego, Pańską i Zieloną, oczekując na świeży transport „męczenników” z Dawidowa, który miał nadejść nad wieczorem. Wobec spokojnej postawy policji, podochocona hałastrą poczęła najpierw wyprawiać dzikie wrzaski, potem ośmielona bezkarnością, śpiewając „Czerwony sztandar”, rzuciła się na sklepy i szynki. Kamienie uносиły się w powietrzu jako grad, tłukąc szyby nawet w prywatnych mieszkaniach. Olbrzymie szyby wystawowe sklepu Zwibacka w samym śródmieściu (na Placu Halickim) rozbite, toż samo w sklepach Bayera i Górskiego (Plac Marjacki).

W znanym szynku „pod Szlikiem” potłuczono wszystkie szyby, wywalono drzwi, potem zgrała wdarka się do wnętrza, splądrowała bufet, potłukła i połamała co jej pod rękę wpadło.

Mnóstwo sztyldów porozbijanych — ile szyb wybitych, obliczyć się nie da. Wogóle szkody nieobliczalne. Policja, która przez cały dzień spokojnie się wszystkiemu przyglądała, teraz ngania się po mieście z nasadzonemi bagnetami, raniąc i kałecząc najczęściej niewinnych przechodniów. Wojsko skonsygnowane w koszarach, pałac sprawiedliwości obsadzony przez pogotowie piechoty, na głównym odwachu warta wzmocniona. Po mieście przeciągają patrole.

O godzinie 9 nakazano zamykać bramy i sklepy w śródmieściu. Gromady rozbijane rozsypują się w jednej chwili, wśród wrzasków i świstów, aby za chwilę zebrać się znów w innym miejscu.

W mieście formalna panika. Ludzie zamykają się w domach, zapierają szczelnie okienice.

W teatrze, gdzie grano właśnie „Hamleta”, wieść o rozruchach wywarła piorunujące wrażenie. Wiele osób nie czekając końca przedstawienia, po spieszyło do domu. Powszechne panje oburzenie na nasze władze bezpieczeństwa, które mogąc złemu zapobiedz wcześniej, nie uczyniły tego, a w ostatniej chwili okazują się bezradne i niedołężne.

Przedsięwzięto liczne aresztowania, ale to nie na wiele się przydało. Przewodców i podżegaczy trudno łapać — zresztą część tłumu jest już na pół, albo całkiem pijana więc szaleje, nie oglądając się na nic.

Ostatni telegram ze Lwowa, wysłany o godzinie w pół do jedenastej w nocy w niedzielę przynosi nam następujące wieści:

„W mieście zapanował względny spokój, choć tłumy się jeszcze nie rozproszyły. Prawdopodobnie od większych gwałtów powstrzymał się widok wojska, które w niektórych ulicach zaczęło występować.

Jak słyszałem, transport więźni dawidowskich powstrzymano przed rogatkami, obawiając się słusznie, że w razie pojawienia się konwoju w mieście, musiałoby przyjść do rozlewu krwi.

Wielu policjantów jest rannych od ciosów kamieni. Wczoraj omal, że nie raniono dyrektora policji Krzaczkowskiego, któremu olbrzymi kamień świsnął koło ncha.

W wozach tramwaju elektrycznego, kursującego ulicą Batorego, powybijano również szyby. Jeden z jadących jest lekko ranny.

Z KRAJU.

Buczkwice, d. 14 marca.

(List oryginalny „Głosu Narodu”).

Nieco o naszych stosunkach. System wypłaty. — Sklepik fabryczny. — Różne przyjemności. — Czy pomoże?

W tych dniach wpadła mi w ręce kartka z nagłówkiem: „Erste galizische Möbelfabrik in Buczkwitz”. Żeby zaś nikt przypadkiem z tego napisu nie wnosił, że Buczkwitz leży „an der schönen blauen Donau”, lub „am Vater Rhein”, więc wolę od razu donieść, że Buczkwice, to wieś góriska galicyjska w ładnym położeniu, odległa o kilka kilometrów od Białej. Tytuł zaś niemiecki tłumaczy się łatwo tem, że na czele zarządu, jako pierwszy i najważniejszy współwłaściciel rzeczony fabryki, figuruje p. dr Weill, jeden z „naszych najserdeczniejszych”. Otóż sądzę, że warto szanownych czytelników zapoznać bliżej z tą fabryką, która zatrudnia kilkuset robotników, nie licząc kobiet i małych dzieci, które dla niej po domach pracują. Przed laty kilku wypłacano tymże robotnikom zarobek co tydzień, mianowicie zaś w sobotę; potem co dwa tygodnie, a dziś, jak się da. Używam umyślnie tego wyrażenia „jak się da”, gdyż, o ile z zupełnie pewnych źródeł się poinformowałem, w dzisiejszych stosunkach, każdy z robotników, dostaje kartkę, czyli cedułkę z owym niemieckim (szkoda, że nie żydowskim) napisem, w wysokości od 1 złr. do 5 złr. podzieloną na odpowiednią ilość kratak po 4 centy. Ta kartka nadaje mu prawo, czyli mówiąc językiem prozy, czyni go niewolnikiem o tyle że wszystkie artykuły spożywcze, jak i narzędzia potrzebne do zawodu w fabryce mebli, musi kupować w sklepie p. Weilla, urządzonym na dole fabryki. Jeżeliby chciał ktoś wziąć za 1 centa zapalek lub pieprzu, to mu na drugiej stronie ceduły notują: „Drei Kreuzer Kost“, za które to „drei Kreizer“ może sobie później wziąć coś potrzebnego, czy niepotrzebnego, byleby wziął. Zuając słynną nieogłębłość naszego ludu na punkcie kredytu, nikt się pewnie nie zdziwi, gdy powiem, że większa część robotników z końcem tygodnia nie ogląda i centa, owszem nawet „Soll“ przenosi tygodniowy zarobek. Przemysłna fabryka odnosi w ten sposób zysk podwójny: jeden z pracy robotnika a drugi ze sklepu, gdyż pieniądze, któreby musiano robotnikom wypłacać, wracają na powrót do kasy spółki w postaci maki, krup, soli i t. p. Grosz przeto w Buczkwicach dość rzadki, a małą ilustrację tutejszych stosunków stanowią zaległości podatkowe w wysokości 1.400 złr. — Towary, tak wspaniałomyślnie wydawane na ceduły, w fabryce, możeby nikt nie nabył taniej i w lepszej jakości gdzieindziej, ale w tem tylko sęk, że śmieciek, któryby się na to odważył, może się spodziewać różnych szykan i z pewnością długo miejsca we fabryce nie zagrzeje. Opowiadano mi, że za raszplę płać w fabryce 1 złr. lub czasem 80 ct., a takie same raszple nabywać można w Białej za 50 lub najwyżej 60 ct. Robotnicy zatrudnieni wypłatami stołków, biorą dzisiaj od jednego, jak je tu nazywają „Sitzu“ po 24 centy. Jednakowoż „palak“ czyli trzcinę muszą sobie sami kupować, i to bezwarunkowo w sklepie fabryki. Ci zaś, którzy dłużej w noc pracują w fabryce, muszą sobie z własnych funduszy, i to znowu w fabryce, kupować naftę. Ponieważ jeden robotnik przeciętnie wypłacie cztery siedzenia dziennie, więc razem wyrobi (niezarobi) 96 centów. Po odliczeniu wydatków na palak i naftę, nie może absolutnie, jak mię zapewniono, zarobić na czysto na jednym siedzeniu (Sitzu) więcej nad 3 lub 4 centy; czyli innemi słowy zarobek dzienny u wypłaczcy dochodzi w najlepszym razie 16 ct.

Ów sklepik fabryczny ma jednak jeszcze drugą stronę równie dodatnią. Muszę bowiem dodać, że szkoła miejscowa i fabryka znajdują się pod jednym dachem; rozdziela je tylko ścień. Sklepik atoli znajduje się po tej samej stronie, co i szkoła. Otóż od czasu, jak zaprowadzono w rzekomym „konsumie“ sprzedaż wina w naczyniach zamkniętych, robotnicy kupują je flaszkami i traktują niektóre pracownice fabryczne, romansując z nimi... po wiejsku. Dzieci idąc do szkoły, lub ze szkoły widzą to wszystko, i bodaj, czy nie biorą w ten sposób zawczasu lekcji moralności! To się dzieje w sieni. Niektórzy zaś z biboszków anektują chwilowo szopkę nauczyciela, i tam się przyglądają z lubością dnu flaszki. Nauciel musi na takie nadużycie milczeć, gdyż nie ma szczególnej sympatji p. Pieczki, czy Pietchki, dyrektora fabryki, który na jego przedstawienia wcale nie zważa, a rad korzysta ze sposobności, gdy może kierownikowi szkoły zalać sadła za skórę. Do takich przyjemności urządzanych szkole ze strony pana dyrektora Pieczki należy i ta, że żużle z popiołem nakazuje wysypywać przed fabryką i w podwórku, chociaż te miejscowości należą do gminy, a nie do fabryki. Łatwo sobie wyobrazić, że dzieci szkolne, a jest ich z górą trzysta, wnoszą na butach do budynku szkolnego ów węgiel i popiół. Na nie się nie

zda wśród takich warunków codzienne zamiatanie i mycie klasy, bo się ta historia z popiołem ciągle powtarza. Dzieci zaś szkolne od pyłu, jaki ztąd powstaje, muszą bez ustanku kichać przeszkadzając w ten sposób prawidłowemu odbywaniu się nauki. Do dalszych przyjemności należy jeszcze i ta, że ścień (przez którą ma fabryka li tylko prawo wolnego przejazdu) zatarasowana bywa olbrzymiemi pakami, tak, że czasem przejść niepodobna. Ze wobec takich stosunków o wypadek jaki nie będzie trudno, dowodzi chyba nadto jasno ta okoliczność, że niedawno jedna z dziewczyn szkolnych o mało nie została zgnieciona przez wjeżdżającą furę. Zdołano ją jeszcze na czas wyrwać z pod wóza. Ale czyż trzeba aż jakiejś katastrofy czekać, zanim zarząd fabryki zostanie wezwany do utrzymania lepszego porządku i dotrzymywania kontraktu? — Cóż ma wspólnego wolny przejazd ze składaniem pak w sieni? — Chociaż mógłbym jeszcze poruszyć tyle przyjemności tego rodzaju, żebym ich nie spisał na byczej skórze, to jednak, nie chcąc Szanownej Redakcji zajmować wiele miejsca, którego jej obecnie i tak brak, kończę tymczasem na tej wiadomości faktów, w nadziei, że może ta wzmianka przyczyni się trochę do polepszenia stosunków tutejszych. Gdyby to nie pomogło, to się raz jeszcze w tej mierze odniosę do gościnnego „Głosu Narodu“, z zastosowaniem do żydowskiej i jej spółki wiernego trabantu pana Pieczki ciceronowskiego cytatu: *Quo usque tandem abutere!!?*

Wasz.

Chabówka d. 14 marca.

(List oryginalny „Głosu Narodu”).

Wczesna wiosna. — Brak apteki. — Mamy nadzieję.

Wczesną wiosnę i piękne lato zapowiadają nasi górcy Faltowie, oby tylko prognostyk ten chciał się sprawdzić, a będziemy mieli jeden z najliczniejszych sezonów letnich, gdyż już dzisiaj, mimo że jeszcze śnieg pokrywa nasze góry, codziennie spotkać można na tutejszym dworcu kolejowym licznych przybyszów, spieszących zamawiać mieszkania na sezon w Zakopanem i Rabce. Zima mniej ostra, niż po inne lata zachęcała większą niż zwykle ilość osób do pobytu w klimatyce zakopańskiej, gdzie obecnie przeszło 400 kuracjuszy przebywa, a zarazem ułatwiła pracę około przygotowań i ulepszeń na sezon letni w naszych zakładach kąpielowych. Również i zakład Rabczański przez założenie nowego parku spacerowego, gazonów itp. w zmienionej na korzyść formie przywita swych starych znajomych.

Z nastaniem cieplejszej pory roku, gdy nie tylko natura, ale i życie nasze budzi się do szybkiego tempa, my górcy tubylecy, przypominając światu z pierwszem ożywieniem promieniem słońca nasze podniebia tatrzańskie i zachęcając do licznych przybycia — chcielibyśmy zarazem i tym się przypominieć, którym w udziale przypadła opieka nad naszym skrawkiem kraju. Jedną z wielu jeszcze niedogodności, na jakie narażeni jesteśmy my stali tutaj mieszkańcy — jest brak apteki — któraby i w zimie była otwarta. Najodpowiedniejszą miejscowością na utworzenie apteki publicznej dla naszej okolicy, liczącej przeszło 11000 ludności, jest bezprzeczenie Rabka, leżąca w centrum okolicznych włości — stacji kolejowych, zakładów fabrycznych a posiadająca takiej doniosłości zakład leczniczy jakim jest zakład kąpieli słonowodnych. Otwarcie apteki, tak nieodzownie potrzebnej dla miejscowej ludności, nie tylko usunie od nas tysiączne niedogodności, na jakie narażeni jesteśmy w zimie, a więc w czasie więcej utrudnionej komunikacji w górach, przy sprowadzaniu z oddalonych aptek lekarstw, ale zarazem wpłynie dodatnio na stosunki sanitarne ludu, którym, czy to więcej lub mniej zamożny wobec wspólnych nam wszystkim potrzeb jest zmuszony teraz w razie choroby szukać pomocy u znachorów, lekarzy i innych wydrwigroszów. O ile wiemy, czyni zwierchność gminy Rabki już od lat kilku starania u odnosnych władz o utworzenie stałej samoistnej apteki w Rabce, w miejsce funkcjonującej tylko w lecie i to w zakładzie filji aptecznej, lecz jak dotąd jeszcze oczekujemy rezultatu. Jesteśmy ufni, że powołane władze sanitarne i administracyjne, tak dbające o podniesienie zdrowotności kraju, zechcą łaskawie wobec uzasadnionej rzeczywistej potrzeby, do naszych petycji przychylić się zyczliwie, a zezwalając na otwarcie stałej apteki w Rabce, zjedną sobie wdzięczność całej naszej okolicy.

Wybory do parlamentu.

Z nad kresów piszą do nas: Jak wam już telegramy doniosły, w ścisłej kandydatury socjalista Cinger pokonał polskiego kandydata Ciencię wielką większością zaledwie 4 głosów! Szusznik „Głosu Narodu“ podniósł, że bałamucone ustawicznie przez ks. Stojąłowskiego biedniejsze warstwy ludności tutejszej, przez takie jadem i zawiścią ziejące piśmka jak *Pszczołka* i *Wieniec* głosowały na Cingera i ten przyszedł. Jeżeli kiedyś, jakkolwiek stała się niesprawiedliwość ks. Stojąłowskiego, to ten człowiek w okropny sposób się pomścił i mści się ustawicznie. Tyle złości, takiej trucizny, takiego szczyucia i obryzgiwania

blotem i wszelkiego rodzaju oszczerstwa na szlachtę, panów, rząd duchowieństwo i wogóle wszystko co nie jest chłopem ile każde z tych pisemek w sobie mieściło — musiało wydać swoje owoce i ta biedniejsza warstwa ludności polskiej na Śląsku znalazła się w obozie socjalistów. Tak więc zamiast 2 posłów polskich do Rady państwa, wyszła Śląsk tylko jednego, ks. Świetego, który także ciężką będzie musiał stoczyć walkę. Jak już w pierwszym moim liście wspominałem, Niemcy postanowili w razie niepowodzenia przeparcia Pawlicy, poprzeć całą siłą Cingera i tak się stało, przy ścisłych wyborach głosy Niemców pierwotnie będące za Pawlicą, padły na Cingera. Liczba głosów przy pierwszych wyborach tak się przedstawiała: dr Pawlica liberał niemiecko-żydowski otrzymał 140, Cienciola 221 a Cinger socjalista 284. Na razie niestety ks. Stojakowski, socjaliści, żydzi i Niemcy triumfują, zaiste byłaby to nad wyraz okrutnie śmieszna koalicja tego rodzaju żywiołów, gdyby w nie tak bolesny sposób tej sierocej dzielnicy polskiej odczuć się dawała. Jedyna pociecha, że taki Pawlica pomimo silnego nacisku ze strony rządu, całej falangi fabrykantów i inteligencji niemieckiej bez różnicy wyznania sromotnie upadł. Z kretesem zaledwie mizerną liczbę głosów pozyskał. A tak się rzucał na wszystko co polskie, takie skoki wyprawiał cyrkowe w zachodnim Śląsku, ale nie warto nawet wspominać, o clown polityczny w całym znaczeniu. A może te cztery głosy, to pyrusowe zwycięstwo socjalistów? Bóg by dał, bo kto patrzył jak ta biedna ludność polska, ze wszystkich stron terroryzowana, murem stawała za swoim kandydatem, ten tylko z poetą zawołać może: „Wstań — ach większym wstań!”

Jedynym poważnym kandydatem z miast Białe-Nowy Sącz-Wieliczka jest dr Stanisław Łazarski. Porównyując jego przemówienie na zgromadzeniu wyborczym w Białej, z mową dra Seinfelda, trzeba bez ogródek z należytym uznaniem ocenić jego męską, otwartą i stanowczą, tak pod względem treści jak i formy obrony praw i żądań polskich w Białej. Stając silnie na gruncie zasadniczych ustaw, gdzie wyraźnie jest o równouprawnieniu wszystkich narodowości mowa, nie widzi dlaczego nie mieliby Polacy takich samych praw mieć w Białej co Niemcy, taką dać odprawę fabrykantowi Gülcherowi, na jego interpelację, w której tenże niestworzone rzeczy napłócił o czysto niemieckim charakterze Białej, od czego handel i przemysł zawiśły jedynie. Gdyby ten pan, znał cokolwiek tylko ruch ekonomiczny w kongresówce, gdzie eksport polskiego przemysłu i handlu takie olbrzymie rozmiary przybrał na wschód, nie gadałby takich bredni. Kandydaturę jego prawie jednogłośnie w Białej przyjęto. Może bielmo spadnie z oczu tym wszystkim w Nowym i Sączu Wieliczce, którzy się wahają dać swe głosy za drem Łazarskim, nie mam tu na myśli naturalnie żydów i socjalistów, ażeby raz stanowczo przejrzieli kto jest dr Seinfeld, popierany przez żydów, i socjalistów. Wszak jego kandydaturę w Sączu formują żydzi i socjaliści. Za nim gardlują tacy socjaliści jak stolarz Mieczan i dr Limann, który w jesieni r. z. na wiecu zwołanym przez ks. Stojakowskiego w N. Sączu był zastępcą przewodniczącego tego wiecu, a Szafer przewodniczącym. Wobec przesłania i to dość ciężkiego jakie będzie musiała przysłać delegacja polska w Radzie państwa przebyć, powinien się kraj starać, aby w skład jej weszły czynniki zdrowe polskie i katolickie, a nie rozkładające, destrukcyjne, żadne kreteje roboty.

Z Nowego Targu pisze nam nasz korespondent: Doniosłem wam, że wybory z V kurji odbywały się u nas na wzór gorlickiego systemu pod opieką skon-sygnowanej z całej okolicy żandarmerji. Dla ułatwienia wyborcom nieumiejącym pisać wykonywania praw obywatelskich, Starostwo z całą uprzejmością spieszyło przy wypełnianiu kartek n. b. na p. Znamirowski-go (!), zwolennikom zaś Potoczka choćby je wypełniać oświadczało, że tu nie miejsce do pisania.

Z niepewnymi lub chwiejnymi wyborcami odbywały się w Starostwie konferencyjki, perswazje etc.; dwóch zdeklarowanych wyborców Potoczka, ludzi uczciwych i poważanych, zamknięto przed oddaniem głosu na posta do kozy — z jednym z wyborców, biednym nauczycielem, z powodu odezwania się, że wybory są wolne, (o zgrozo!) spisano protokół, odsyłając sprawę do prokuratorji o zbrodnię gwałtu publicznego.

Mieliśmy więc, jak widziecie, edycję gorlickiego systemu, swobodę głosowania na kandydata rządowego i opiekę żandarmerji — cóż więcej możemy pragnąć? wszak przemowa JE. Namiestnika była zwrócona do nas, a nie do starostów.

Po raz pierwszy recepta gorlicka zawiodła w tym powiecie i lud pod wodzą swoich duszpasterzy kierował się sumieniem i przekonaniem głosując na chrześcijanina, człowieka wytrwałej pracy i obrońcę ludu Stanisława Potoczka. Nie brakło pokus, aby sprzedać sumienie, od rana żydowskiej agencji p. Znamirowskiego uwijali się, prowadząc wyborców na śniadanko wyborcze, urządzone u jednego z mieszczan i po szynkach żydowskich, cały dzień żydzi groźbą i prośbą wpływali na lud, wysyłano fałszywe dapesze o ustąpieniu Potoczka ale — ale gieda: sumień niedopi-

sała — lud nasz ocknął się, odepchnął maklerów, nie przyjmował ich srebrników i trunków, lecz jak jeden mąż stanął przy urnie i przy ścisłym wyborze Potoczka otrzymał 96 głosów, a Znamirowski mimo czulej opieki starostwa, zaledwie 30.

Te 30 głosów składała Znamirowskiemu komisja wyborcza i kilku delegatów Nowotargskich, wybranych dla p. Znamirowskiego.

Prawdziwy w tym dniu święciliśmy tryumf dobrej sprawy — lud nasz znalazł dzielnych opiekunów ze strony duszpasterzy; natchniony ich przykładem, że głosować należy bez przekupstwa wedle sumienia i przekonania, nie dał się zbałamucić i oddał kartę za Potoczkiem, który nie oparł swej kandydatury na żydach socjalistach i stołowiezykach. Wzruszające odbyły się po wyborach sceny, gdy lud z żywą wdzięcznością całował po rękach i szatach swoich duszpasterzy przyrzekając im posłuszeństwo i wierność — piękny to był dzień, zaczął się węzeł miłości pomiędzy duchownymi, a ich parafjanami, lud wypróbował się, pójdzie przy każdych wyborach za głosem sumienia i odrzuci zatrzymujące ich moralność chrześcijańską żywioły. Panowie socjaliści i stołowiezycy tu nie ma dla was pola.

Z Nowego Sącza korespondent nasz zwraca nam uwagę, że nie zostały jeszcze ogłoszone dokładne cyfry odnoszące się do wyniku ścisłego głosowania pomiędzy p. Znamirowskim a Stanisławem Potoczkiem. Starostwo nowosądeckie nie ogłosiło wcale jak wypadły wybory ścisłejsze w Jordanowie, Mszanie, Czar-nym Dunajcu, Krościenku, Makowie, Ciężkowicach i Bieczu; podało tylko cyfrę ogólną, tłumacząc brak dat szczegółowych „zagubieniem odnosnych telegramów”. Korespondent prosi nas o zwrócenie uwagi na to niestwierdzone lekceważenie w jakim starostwo nowosądeckie traktuje sprawę wyborów. Przeciwno wyborowi p. Znamirowskiego wniesiony został protest, dokumenty zatem powinny być chyba znajdować się w porządku. Apelujemy do p. Namiestnika, aby spowodował p. starostę nowosądeckiego do ogłoszenia wyborcom jak najdokładniejszego i jak najsumienniejszego sprawozdania z wyniku wyboru w poszczególnych miejscowościach.

ZE ŚWIATA.

Wiedeń d. 13 marca.

(List oryginalny Głosu Narodu).

Budowa Burgu. — Drogie sztychy.

Roboty około Burgu cesarskiego, rozpoczęte jeszcze w r. 1882, postąpiły nieco naprzód. Z po za rusztowań wyłania się powoli ta pierwsza trzecia część cesarskiego zamku, wspaniała jako całość, delikatna i wykwinna w szczegółach. Teraz dopiero można mieć jakiegokolwiek pojęcie o wielkości tego planu, którego półkole zamyka plac 14.300 metrów kwadratowych. Nad skrzydłem prawem, o którym mówię, a które dziś na zewnątrz jest już wykończone, precowano lat 15; wewnętrzne zaś urządzenie wschodów, kaplicy, poszczególnych komnat mieszkalnych i t. p. wymaga jeszcze sześciu lat pracy, czyli że zaledwie w r. 1903 będzie mogła para cesarska zamieszkać w nowych, jej na mieszkanie przeznaczonych apartamentach. Środek skrzydła, tworzącego lekkie półkole, a przeznaczony na sale do uroczystości i ceremonij, zdobny jest szeregiem trzydziestu wysmukłych kolumn, tak wielkich, że same korynckie ich kapitele wyskoki są dwa metry. Boczne części skrzydła zdobne są licznymi płaskorzeźbami, karjatydami i rzeźbami najświetniejszych mistrzów. Są tam zatem: „Wiara” i „Miłość” Benka, „Justitia” i „Clementia” Kundmanna, „Mądrość” i „Wstrzemięźliwość” Helmera, „Nauka” i „Wytrwałość” Kundmanna, „Wierność” i „Waleczność” Dülla, „Szczodrość” i „Miłosierdzie” Kurza i wreszcie „Pomona” Swobody i „Flora” Kocha. Kamień brany z Massanow Istrij i z Poli, która już przed wiekami dostarczała Rzymianom materiału do budowy amfiteatrów.

Rzucmy jeszcze okiem na koszty tej olbrzymiej budowy, a dla lepszego rozważenia rzeczy porównajmy ze sobą koszty innych wielkich gmachów Wiednia. Uniwersytet kosztował 7-7 milionów złr., pałac sprawiedliwości 3 miliony, Burgteater 7 milionów, gmach Rady państwa 6-9 milionów. Ratusz zaś, który kosztował 12 milionów, kosztował 14 milionów. A Burg co też będzie kosztował? W r. 1882, kiedy zaczęto prace, preliminowano na ten cel 20 milionów. Dotychczas ze sumy tej wydano już 7 milionów. Wątpliwą jest zatem rzecz, czy olbrzymia ta cyfra wystarczy.

W Budapeszcie dwóch artystów maluje obecnie portrety dwóch bardzo pięknych kobiet. Jedną z nich jest znakomita peszteńska subretka, panna Blaha, druga, niechęca być wymienioną, dama z wysokiej arystokracji. Portrety te będą rozpowszechnione jako sztychy, na tym samym kawałku papieru, w tysiącach egzemplarzy, a już dzisiaj pewnym być można, że będą to najdroższe sztychy, jakie tylko istnieją, gdyż każdy pojedynczy kosztować będzie 500 złr. Sztychy takie będą niewątpliwie chętnie nabywane nawet przez ludzi o mniej wyrobionym zmysle artystycznym, gdyż będą to nowe banknoty na 1.000 koron, a modele, o których wspominałem, przedstawiać tu będą genjuszów, mających ozdobić sympatyczne papierki. *Stój.*

A WANTURNIK.

POWIEŚĆ

(31)

przez

Alfreda Assolant.

[Dalszy ciąg].

— Mówiliśmy w tej chwili o panu — ciągnął dalej Mauléon — i zareczaliśmy, że syn barona de Fénéstrange nie zaniedba walczyć w obronie ołtarzy i króla. Czyż omyliłem się, Robercie?

I uściśnął mi rękę z wylaniem jak gdybyśmy byli przyjaciółmi od lat dwudziestu.

Oddałem mu uścisk, lecz z instynktownym wstrętem. Chociaż nie miałem już żadnej nadziei co do Klejli i przez pięć miesięcy starałem się wszelkimi sposobami zapomnieć o niej, jednak pamiętałem jeszcze spojżenia, jakie rzucał na Klejję, podczas balu w Aubusson. Nie mogła już być moją, ale nie chciałem, aby należała do innego, a tem mniej do Mauléona.

W głębi duszy gardziłem jego bezczelnością. Więc ten człowiek bratał się z jakóbinami, uczęszczał do ich klubów, wkradał się do domu prokuratora, śledził jego tajemnice i chciał mu wykraść córkę. Czyż było to uczciwe postępowanie lojalnego przeciwnika?

Jednakże gorączka zemsty nie pozwalała mi zapuszczać się w dalsze rozważania. Zresztą Mauléon, nie zostawił mi chwili wolnej, gdyż zaczął moje czyny wynosić pod niebiosa, a jego słowa przyjęto takim gradem oklasków przez biesiadujących, że byłem jak odurzony i słowa powiedzieć nie mogłem.

— Robercie — rzekł Mauléon — przybyłeś w sam czas, siadajmy do stołu. Zajmij miejsce i powiesz mi potem co myślisz o tem starem winie z Issodun.

Być może, że się to wam dość dziwnem wyda, iż z pogrzebu mojej matki, zasiadłem prosto do uczty. Jednakowoż było to prawdą. Ciągną samoność, w której żyłem od kilku miesięcy, ponure obrazy, snujące się przed memi oczyma, wywołały we mnie dziwną reakcję.

Byłem spragniony hałasu, krzyku i wzruszeń, a nieokresana wesołość moich współtowarzyszy, zaimponowała mi, oburzyła, otrzęsała raczej z przygnębienia.

— Gdzie jest Katarzyna? — spytał nagle jeden z gości.

— Uciekła, posłyszawszy głos pana de Fénéstrange.

— Powróci niebawem — odpowiedział Mauléon.

— Obawiała się ujrzeć jakiegoś jakóbina o rozczochranej brodzie. Lecz zawołałam ją... Katarzyno!

Piękna i wysoka dziewczyna, której nie znałem wcale, weszła i usiadła do stołu. Miała minę dumną i wesołą.

— Uspokój się — rzekł Mauléon — Fénéstrange jest naszym przyjacielem. Czy uwierzysz, Robercie, że z twego żałobnego ubrania i fizjonomji ponurej, którą spostrzegłam w cieniu, wzięła cię za jakiegoś zapalczywego demokratę. Katarzyno! napełnij mu szklanek i niech pije za twoje zdrowie! Niech żyje wesołość, wino i kobiety! Tylko to coś warte na świecie. Nieprawdaż „Wilku”?

— Bezwątpienia — odpowiedział zapytany — lecz nie każdy ma w domu piękną Katarzynę i nie każdy może się śmiać z jakóbinów, gilotyny i p. Robespierre.

— Ale, ale — zapytał mój sąsiad z prawej strony — powiedz nam, Katarzyno, gdzie się poznałeś z tym urwisem?

Czoło pięknej dziewczyny zasępiło się.

— Nie przypominaj jej chwil smutnych — odrzekł Mauléon — odpowiem za nią.

Przed dziesięcioma miesiącami, jak wszyscy wiecie, a Fénéstrange się domyśla, byłem kapitanem w armji wandejskiej. Zaatakowaliś Grangeville, gdyż chcieliśmy mieć łatwy przystęp do morza. Lecz pobito nas. W odwet znieśliśmy oddział Rossignola około Rennes, a potem zostaliśmy wyparci z okolicy Angers, aż do Mans.

Tutaj obława oczekiwała na zwierzyne. Nasza armja ciągnęła za sobą osiemdziesiąt tysięcy księży, starców, kobiet i dzieci, wygnanych z wielkich miast i ściganych przez kawalerję Westermanna, zostawiając po drodze tysiące trupów i niewolników. W naszym obozie był istny jarmark. Księża prawili kazania, kobiety płakały, dzieci krzyczały, konie, psy, osły, barany użalały się także po swojemu, w pośrodku tego chaosu, żołnierze zaledwie mogli słyszeć komendę i utrzymać porządek w tylnej straży. Co chwila wystrzały karabinowe, alarmy, niespodzianki. Niebiescy wolni od tego co opóźniało nasze marsze, rwali nas ze wszystkich stron, jak stado wilków zgłodniałych.

(Ciąg dalszy nastąpi)

KRONIKA.

Kraków dnia 16 marca.

Kalendarz kościelny. Dziś wtorek, Cyryl, diakona, Lubina męczennika i Henryka; jutro Gertrudy panny i Patrycego biskupa; pojutrze Edwarda męczennika i Aleksandra biskupa męczennika.

Kalendarz myśliwski. W miesiącu marcu wolno polować na: słonki, cietrzewie, głuszce, dropie i pardwy oraz na wszelkie ptactwo błotne i wodne w ogólności.

Ochroniać należy: Jelenie, łanie, kozły, [rogacze], łanie, kozły, cielęta i szpiczaki, kury głuszce i cietrzewie, zające, i borsuki, lisy, jarząbki, bażanty, przepiórki, kuropatwy dzikie gołębie.

Kalendarz rybacki. W miesiącu marcu łowić wolno: świnke, wyrozuba, czopa, sandacza, brzankę, bżanę, cytrę, leszcza, pstrąga, węgorza, ceczugę, klonka, jazia i szczupaka.

Ochroniać należy: Bolenia, lipienia i głowaczę oraz raka zarówno samca, jak samicy.

Kalendarz astronomiczny. Wschód słońca rozpoczął się dziś o godzinie 5 minut, 51 zachód przypada o godzinie 5 minut 45, długość dnia 11 godzin 54 minut.

Stan powietrza. Dnia 16 marca o godzinie 7 rano, barometr 741,6, termometr 4,2 C., wilg. 81%, wiatr wschodnio-południowy.

Kupujecie tylko u chrześcijan!

* **W Kościele OO. Bonifratrów** na Kazimierzu odbyło się w niedzielę coroczne uroczyste nabożeństwo ku czci założyciela i patrona zakonu św. Jana Bożego. Nabożeństwo odprawił O. Stefan Wawrzkiwicz, profesor Teologii, Franciszkanin.

* **P. Józefat Szczepański**, inspektor kolei północnej i naczelnik krakowskiej stacji obchodził w dniu wczorajszym czterdziestą rocznicę swej zawodowej pracy. Dla założeń charakteru i osobistych przymiotów wysoce cenionemu przełożonemu, składali życzenia urzędnicy i personel służbowy krakowskiego dworca, jak również naczelnicy biur poszczególnych oddziałów kolejowych.

Posiedzenie Rady miejskiej budżetowe, ewentualnie drugie, które się odbyło w sobotę, załatwiło aż dziewięć działów z przedłożonego projektu przez sekcję skarbową. Dział I obejmujący wydatki i dochody zarządu miasta, a którego bilans wykazuje 18,524 zlr. dochodu, 209,809 zlr. wydatków czyli niedoboru 191,285 zlr. został przyjęty bez zmiany. Wniosek podwyższenia wynagrodzenia syndykowi miejskiemu, przekazano sekcji skarbowej, natomiast cofnięto rezolucję sekcji skarbowej, opiewającą że „wszelkie wnioski w sprawie zmiany etatytu płac wymiaru emerytur po nad normę statutu emerytalnego, zapomóg i darów z łaski itp. zapomóg dla urzędników i służb miejskich powinny być przedłożone do zaopiniowania sekcji skarbowej, a następnie zaś Radzie miejskiej”. Dział II. „Zarząd majątku miejskiego” obejmujący 12 pozycji w dochodach i wydatkach, z których pierwsze wynoszą 213,401 zlr., drugie 40,993 zlr. z nadwyżką 172,408 zlr. uchwalono z następującą rezolucją sekcji skarbowej. „Poleca się Komisji targowej, aby w jak najkrótszym czasie przedstawiła Radzie sprawozdanie rachunkowe zarządu targowego po koniec 1896 r., oraz opinię swoją co do dalszego istnienia targowicy”. Dział III z tytułem, „Opodatkowanie i opłaty gminne”, którego dochody wynoszą 772,701, zaś wydatki 280 zlr., co czyni nadwyżkę 772,421 zlr. Działy ten i następne uchwalono bez zastrzeżeń. Dział IV „Zarząd długu miejskiego”, którego wydatki wynoszą 192,165 zlr., dochody 8500 zlr., niedobór dosięga 183,665 zlr. Dział V. „Bezpieczeństwo publiczności”, obejmujący w pozycjach wydatków zwyczajnych: straż pożarną, zaprzęgi miejskie, stróżów nocnych, areszty miejskie, dodatki na utrzymanie policji państwowej (224,000) utrzymanie straży policyjnej w ratuszu, stacji ratunkowej na Wiśle i oświetlenie miasta, razem 135,052; wydatki nadzwyczajne tego działu wynoszą: 5,975 zlr., niedobór w tym dziale wynosi 139,507 zlr. Dział VI. „Budowy i roboty publiczne” wykazuje wydatki zwyczajne na sumę 53,257 zlr., nadzwyczajne zaś jakoto: budowa bruków i nowych chodników 50,000 zlr. Przy pozycji tej ostatniej przyjęto rezolucję sekcji skarbowej następującej ośnoy: „Celem uregulowania budowy bruków i chodników, przeznacza się tymczasem na lat 3, począwszy od roku 1898 kwotę 150,000 zlr. Odsłone pokrycie wstawione ma być do budżetu na rok 1898, 1899 i 1900 w równych ratach po 50,000 zlr., które gdyby, nie znalazły pokrycia budżetowego, pokrywane będą z rezerwy kasowych”. Przy dochodach z tegoż działu, które wynoszą 3412 zlr. przyjęto rezolucję sekcji skarbowej wzywającą Magistrat, aby w najbliższym czasie przedłożył projekt uregulowania opłat placowego od dorózkarzy.

Niedohory w tym dziale wynoszą 99 845 zlr.

Dział VII. Upiększenie miasta w wydatkach zwyczajnych podaje kwotę 16328 zlr. w nadzwyczajnych 1285 zlr. Dochody, jakoto: dotacje i zapisy na utrzymanie plant, oraz dochody własne pochodzące z dzierżawy parcel na plantach itd. wynoszą 1710 zlr. Przy pozycji dzierżawy parcel na plantach (305 zlr.) uchwalono rezolucję Sekcji ekonomicznej. „Wobec

zbyt niskich czynszów opłacanych obecnie za dzierżawę parcel na plantacjach, wzywa się Sekcję ekonomiczną, aby przy odnowieniu obecných kontraktów uzyskała podwyższenie czynszów dzierżawnych”. Dział ten uchwalono z niedoborem 15,903 zlr.

Zostawiając do następnego posiedzenia działy VIII, IX, X i XIII. Rada aprobowala nadto punkty XI i XII z projektu budżetu. Pierwszy z tych nosi tytuł „Sztuka i zabytki historyczne”. W pozycjach wydatków zwyczajnych znajdujemy tam: utrzymanie teatru miejskiego, oraz muzeum narodowego, to ostatnie kosztem 6670 zlr. Przy dyskusji nad Muzeum Rada uchwaliła następujący wniosek. „Wobec znacznych wydatków na Muzeum narodowe, wobec widoków, iż wydatki te znacznie się zwiększą wskutek tego, iż lokal musi być rozszerzony, nadto z powodu znaczenia Muzeum dla całego kraju i wielkich wydatków, jakie gmina na ten cel łoży, uprasza się p. prezydenta, aby drogą petycji postarał się w Sejmie o podwyższenie subwencji do kwoty 2000 zlr. tudzież wyjednał takąż subwencję ze skarbu państwa”.

W wydatkach nadzwyczajnych działu XI znajdują się subwencje na odnowienie katedry, na restaurację krużganków u OO. Dominikanów, na pomnik Jana Matejki, na restaurację krużganków u OO. Franciszkanów i subwencję na uporządkowanie otoczenia kościoła św. Krzyża, kwota ogólna tych subwencji wynosi 12,000 zlr. Przy sposobności uchwalono wniosek, upoważniający p. prezydenta do wypłaty subwencji 300 zlr. (jako 6-tej raty z 10-ciu) przypadającej na rok 1897 na odnowienie katedry na Zamku. Przy pozycji dochodów z teatru miejskiego (12,700 zlr.), przyjęto rezolucję sekcji skarbowej następującej treści: „Rada miasta uchwala: z powodu wzrastających założeń z tytułu dzierżawy teatru, uprasza się p. prezydenta miasta o zarządzenie, by należałości powyższe regularnie do kasy miejskiej wpływały”.

Bilans tegoż działu XI wykazuje dochodów 13,500, wydatków 31,116, niedobór 17,615. Dział XII. „Oświata w wydatkach” zwyczajnych zawiera 12-cie pozycje na ogólną sumę 217,060 zlr. Przy pozycji „szkoły ludowe” Rada uchwaliła rezolucję sekcji skarbowej wzywającą ponownie sekcję IV (szkolną) aby omysliła projekt pomieszczenia szkół X i XIII, tudzież klas równorzędnych w budynku wybudować się mającym kosztem gminy, a to z powodu, że opłacane dotychczas za ich pomieszczenie czynsze są za wysokie, a w dodatku pomieszczenie nieodpowiednie. Sekcja IV przeto ma nie odmawiać kontraktów najmu.

Wreszcie przy pozycji o dotacji gminy na utrzymanie wyższej szkoły realnej (4525 zlr.) uchwaliła Rada rezolucję sekcji skarbowej, upraszając pana prezydenta, aby wniósł petycję do ministerstwa oświaty, skarbu i Koła polskiego przez postów z miasta Krakowa, o przyspieszenie i pomyślnie załatwienie petycji, wniesionej w roku 1895, co do uwolnienia gminy od płacenia dotacji na szkołę realną. W wydatkach nadzwyczajnych o kwocie 6400 zlr. przeznaczono 4600 zlr. na adaptację i ulepszenia w gmachu szkoły sztuk pięknych i 1800 zlr. na zaprowadzenie światła gazowego w tymże gmachu.

Dochody w tym dziale, pochodzące z subwencji państwowych i krajowych, z wpisów, wreszcie z procentów, wynoszą 14404 zlr. Niedobór zatem wynosi w tymże dziale 209,056 zlr. Po przyjęciu tegoż działu, Rada zakończyła obrady swoje w tym dniu o godzinie wpół do 9 wieczorem.

Wniosek ks. kan. Spisa, żądający 500 zlr. zapomogi dla nauczycieli szkół ludowych, odesłano do sekcji skarbowej.

Referentami sobotniego posiedzenia byli: prof. dr Leo, r. m. Bujański i ks. kan. Bukowski.

Dziś dalsze czyli ostatnie posiedzenie budżetowe.

* **Sprawy miejskie.** W poniedziałek odbyło się posiedzenie podkomisji przemysłowej, pod przewodnictwem I-go wiceprezydenta miasta, dra Faustyna Jakubowskiego, na którym uchwalono: 1) Program budowy muzeum techniczno-przemysłowego; 2) konkurs na plany i warunki tejże budowy; 3) wreszcie postanowiono, aby Muzeum było wybudowane na placu przy ujeżdżalni pod Kapucynami. W piątek odbędzie się posiedzenie plenarne komisji przemysłowej, na którym wnioski powyższe zostaną przedstawione do uchwały. Prócz tego przedstawiony zostanie wniosek założenia szkoły prania i prasowania przy domu pracy na Kazimierzu.

Precz z gadzinowym dziennikiem! Pod tym tytułem zamieszcza *Dziennik Polski* następujące uwagi: Jesteśmy zdania, iż społeczeństwo nasze powinno zaremonstrować przeciw *N. Fr. Presse*, temu gadzinowemu organowi żydowskich liberałów wiedeńskich, napadającemu na wszystko co polskie i drażniącemu najwęższe nasze uczucia. Z żalem podnieśliśmy, iż pismo to w Galicji ma nadzwyczaj wielu prenumeratorów, i sieją jad na wszystko co polskie, tuczy swoich akcjonariuszów także polskimi pieniędzmi. To powinno ustać. Żaden Polak nie powinien czytywać tego pisma; jeśli chce koniecznie dla lepszych rzekomo informacji czytywać pismo niemieckie, ma tyle innych przecie, daleko nawet lepiej niż *N. Fr. Presse*, redagowanych. Również ca-

łe społeczeństwo powinno wspólnymi siłami wystąpić przeciw tej zjadliwej gazecie i zażądać od właścicieli lokalów publicznych, aby jej nie prenumerowali i bezwarunkowo żaden z Polaków nie powinien uczęszczać tam, gdzie się znajduje to pismo. A gdy z Galicji odezwie się taki protest ogólny przeciwko temu gadzinowemu organowi, to z pewnością zmieni on swą taktykę. Idźmy tu za przykładem Czechów, którzy w sprawach, ich naród obchodzących, umieją być energiczni i solidarni. Bądźmy i my energiczni i solidarni w wykonaniu hasła: Precz z gadzinowym dziennikiem!

Samobójstwo. W niedzielę około godziny wpół do 6-tej wieczorem odebrał sobie życie znany w naszym mieście urzędnik Tow. Wzaj. Ubezp. Kazimierz Langie, zamieszkały w domu Wołodkiewiczów, przy rogu ulicy Pawiej i Lubicz. Ś. p. Langie od kilku już lat cierpiący na rozstrój nerwowy, korzystał z chwili, kiedy żona i córka wyszły na przechadzkę nabił fuzję (denat był myśliwym) wodą i widocznie palcem u nogi pościęgnął za cyngiel. Strzał rozsądził literalnie głowę, cały mózg rozprysnął się a krew zalała pokój. Langie, który zostawił żonę i 14-letnią córkę, liczył 58 lat. Samobójstwo spostrzeżono dopiero około godziny 7 wieczorem, po powrocie rodziny. Na pół godziny przed spełnieniem samobójstwa, Langie rozmawiał jeszcze z sąsiadką p. Szczepną Wysocką, żoną urzędnika Tow. Wzaj. Ubezpieczeń. Na życzenie rodziny zwłoki pozostawiono w mieszkaniu.

Pogłoski obiegały wczoraj Kraków o tragicznym wypadku w Krośnie, którego ofiarą miał paść rzekomo poseł Daszyński. Pogłoski po sprawdzeniu okazały się nieprawdziwymi. P. Daszyński nadesłał depeszę z Korczyna: „Jestem zdrow obecnie i piję za zdrowie socjalnej demokracji”.

Z Bochni donoszą, że agent krakowskiego Tow. Wzaj. Ubez. w Bochni Romanowski, znikł od kilku dni bez wieści. Zarządzono skontrum kasy.

Uwolnienie od ćwiczeń wojskowych. *Wiener Zeitung* donosi: Na prośbę Ministerstwa sprawiedliwości, urzędnicy wojskowi, rezerwy, rezerwiści i należący do rezerwy uzupełniającej, a będący zarazem urzędnikami sądowymi w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa i obowiązani do ćwiczeń, zostali z powodu przygotowań do zaprowadzenia nowej procedury cywilnej, od ćwiczeń tego-rocznych uwolnieni. Wyjści od tego uwolnienia są tylko ci urzędnicy (gażyści) i kadeci rezerwy, którzy odbywają ostatni rok służby wojskowej. Uwolnieni w tym roku, od ćwiczeń, odbyć je będą musieli w roku przyszłym.

Z Dyrekcji poczt. W myśl rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19 lutego 1897, l. 3904, podaje się do powszechnej wiadomości, że począwszy od 15 marca b. r. wszelkie przesyłki pocztowe podlegające opłacie pocztowej (a więc i listy z deklarowaną wartością jako też pakiety) nadawane za rewersem zwrotnym, muszą być frankowane przy nadaniu, w przeciwnym razie bowiem nie będą przyjęte do transportu pocztowego. Niniejsze postanowienie dotyczy obrotu wewnątrz monarchji austriacko-węgierskiej, tudzież obrotu z Węgrami i z krajami okupowanymi.

* **Wypadek z naftą.** W Brodach wskutek wybuchu nafty w lampie, spaliła się Zofja Grill z 5-letniem dzieckiem.

* **Ciekawa wiadomość.** Wiedeński *Deutsches Volksblatt* donosi, iż Rusini galicyjscy zamierzają założyć we Lwowie biuro korespondencyjne, mające dla obrony ludu ruskiego komunikować się z prasą zachodu — i że jednocześnie pragną oni wydawać gazetę ludową, z wyraźnym antysemitycznym kierunkiem. Jedną z galicyjskich gazet ruskich powtarza tę wiadomość... Ile w tem prawdy?

* **Żyd a krzyż zastugi.** Sławny rosyjski generał Skobelew, znany pod nazwą „białego generała”, siedział pewnego dnia w czasie rosyjsko-tureckiej wojny w swoim namiocie, zajęty pisaniami. Tuż za namiotem płynął Dunaj. Nagle nadlatuje granat i pada wprost przed namiotem... jeszcze chwila, a Skobelew stałby się ofiarą niszczącego pocisku. Stojący jednak przed namiotem na straży żołnierz, naturalnie także przedewszystkiem w własnej obronie, pochwycił natychmiast granat i wrzucił go do rzeki. Żołnierz ten był żydem. Skobelew, widząc że mu uratował życie, przemówił doń: „Czy wiesz żeś mi uratował życie, namyśl się, co wolisz otrzymać w nagrodę, czy krzyż zastugi, czy 100 rubli”. Żołnierz pomiszał chwilę i zapytał: „A ile kosztuje taki krzyż?” — „Co kosztuje? Sam dla siebie może mieć wartość zaledwie 5 rubli. Ale za to przynosi zaszczyt!” — „Skoro się tak rzeczy mają, odpowiedział żydowski syn Marsa, to proszę o 95 rubli i... o krzyż zastugi”. Charakterystyczną tę fanegotę znajdujemy w wiedeńskim *Correspondenzblatt für die Kath. Clerus* z 10 marca b. r.

HUMOR.

— Słyszałeś, umarły Piperkowski zapisał cały swój majątek pannie Ryntasińskiej!
— Nie wiesz dlaczego?
— Podobno przez wdzięczność, że mu przed trzydziestu laty dała odkosza!...

Swat. Salcia dostanie 7000 guldenów posagu, jeśli naturalnie stary nie zbankrutuje.
Pretendent. A jeśli zbankrutuje?
Swat. O, to wtedy dostanie znacznie więcej!

Teatr, Literatura i Sztuka.

* (Z teatru krakowskiego). Nie nazwę szczęśliwym sobotniego wieczoru w teatrze krakowskim, a nie nazwę go z dwójkiem względu. „Wesołe kobiety z Windsoru” nie należą bynajmniej do wybitniejszych utworów Szekspira. Treści w nich mało, a humor bardzo grubego kalibru; nawet ten przysłowiowy Falstaff jakoś niedopisał. Sam przez się jest i nudny i błady. Niezwykłego też trzeba komizmu aktora, aby z sir Johna wykrzesać życie i humor dawniejszy. Falstaff musi być zabawnym, bo nie będzie Falstaffem, musi swoją buńczuczną jowialnością udobrychać widza, bo inaczej niesmacznym się wyda. P. Solski, jeden z największych artystów dzisiaj w Polsce, artysta z Bożej łaski, którego talent twórczy niejednokrotnie na tem miejscu zaznaczałem, pomimo całej swej usilności komicznym Falstaffem nie był. Sir Johnowi brakowało ciepła, tej nuty „co to rozbraja”.

Cała kreacja robiła wrażenie akademickiego wypracowania, ale też jako akademicki elaborat suchą była. Z ciekawością słuchałem p. Solskiego, lecz ani razu się z niego bezpośrednio nie rozśmiałem. Świetne jedynie były: maska, charakterystyka ogólna i ruchy. W dzisiejszym składzie personalu, zdaje mi się, że p. Roman lub p. Siemaszko mogliby z powodzeniem grać starego zawadziaka. Nie zgadzam się także i na dalszą obsadę „Wesołych kumoszek”. Ani pani Wojnowska (którą uwielbiam jako charakterystyczną), ani p. Krysińska (którą cenię w rolach kokot i konwulsyjnych) nie były na swoich stanowiskach. Nie rozumiem również dlaczego Skrawka nie grał p. Solski, a Forda naprz. p. Siemaszko. Wiele, wiele jeszcze zapytań mógłbym uczynić pod adresem dyrektora, milknę jednak, bo moja sąsiadka z lewej zaczęła mi najświeżniej, że się świetnie bawiła na „Wesołych kobietach”. Niechże i tak będzie! Skłonny do zgody i ustępstw wypisuję cały szereg artystów, którzy uprzyjemnili pobyt w teatrze mojej sąsiadce po lewej. Z pań brały udział pp. Trapszówna, Sznaga, Wójcicka i... Pudlik (dyrektora nie uznaję za stosowne napisać na afiszu nazwisko debiutującej aktorki), z panów: Sobiesław, Jejda, Mielewski, Przybyłowicz, Węgrzyn, Wójcicki, Puchalski, Stępowski, Zawierski, Popławski. Reżyserja komedji była bardzo dobra i pomysłowa.

Minos.

Wybory.

W sprawie kandydatury p. Kasparka.

O zgromadzeniu przedwyborczem, na którym w niedzielę przemawiał p. prof. dr Kasperek zamieszcza *Czas* obszernie sprawozdanie, w którym jednakowoż nie brak listków figowych. I tak sprawozdawca nie wspomina ani jednym słowem o dwóch bezcelnych żądaniach żyda Kleina: aby mianowicie dr. Kasperek przyrzekł: 1) że będzie dążył do zmiany ustaw na korzyść żydów i 2) że się nie ulęknie nazwy *Juden-knecht*. A szkoda! Żądania te są aż nadto charakterystyczne i rzucają dosadne światło na niesłychaną zuchwałość żydowską. Wobec nich tem jaskrawiej wypadła odpowiedź prof. Kasparka, która zresztą w niedzielę stokroć pokorniej brzmiała, niż to dzisiaj zawstydzony za swego kandyda *Czas* przedstawia. Na stwierdzenie naprzykład ze strony prof. Kasparka, że „antysemityzm jest niesumiennością” rzuca *Czas* dyskretną zastaną zapomnienia, zmieniając odnośny ustęp o tyle, że „antysemityzm, według prof. Kasparka, jest nawet szkodliwym, jeżeli całą winą niekorzystnych strasunków w społeczeństwie naszym przypisuje wyłącznie żydom”.

Ponieważ antysemityzm tego nie czyni, nie czyni i nie będzie czynił, bo to byłoby idiotyczne, wynikałoby stąd, że prof. Kasperek nie widzi w antysemityzmie nic szkodliwego. Jak to się rzeczy nieraz w druku zmieniają! A jednak nawet według samychże wywodów *Czasu* nie ulega wątpieniu, że prof. Kasperek przedstawił antysemityzm za rzecz identyczną z niesumiennością; w przeciwnym bowiem razie nie przytaczałby za dowód, iż nie jest antysemitą, faktu, że jako profesor sprawiedliwie i sumiennie postępował ze wszystkimi uczniami bez różnicy wyznania. Albo więc ten argument jest zwyczajnym nonsensem albo antysemita jest według poglądów szan. profesora człowiekiem zdolnym do wszelkiego rodzaju nieuczciwości! W sprawozdaniu *Czasu* zaznaczono także, że prof. Kasperek nie jest pewien, czy zajął w ogóle jakakolwiek potrzeba ugrupowania stronnictw w przyszłym parlamencie. Nie przypominamy obie, czy prof. Kasperek to wistocie powiedział; jeśli istotnie powiedział, powinszować można *Czasowi* kandydata o tak wybitnym politycznym instynkcie!

Odbieramy następujący telegram: „Komitety miast arosław-Rzeszów postawiły kandydatkę profesora znającego Ryehlika”. Podpisani: dr Dietzius, dr Jankowski.

Z Nowego Sącza piszą do nas 12 b. m.: Wczoraj daliśmy wam w krótkości wiadomość o rezultacie wyborów, jako z V kurji posłem został u nas p. Józef Znamierowski. Dzisiaj dajemy wam tę rzecz nieco obszerniej. I tak: w pierwszym głosowaniu oddało 805 wyborców swoje głosy, z których padło na Potoczka 381, zaś na Znamierowskiego 291 a na Misiółka 144, reszta była rozstrzelona. Misiółek ustąpił. Socjaliści się cofnęli i nastąpił wybór ścisłszy. Stu chłopów odeszło, a ci co pozostali oddali tylko 706 głosów. z tego padło na Potoczka 340, a na Znamierowskiego 366. Telegramy, które nadeszły z innych powiatów jak z Limanowy, Grybowa, Gorlie pogorszyły jeszcze tę sprawę. Z innych powiatów statystyki nie ma, bo depesze się pogubiły! Bądź co bądź nie przeszkodziło to p. Znamierowskiemu zostać posłem. Cała afera wyborcza odbyła się dość spokojnie, aż do punktu kiedy policjant Damasiewicz na „piekle” niebacznie życzył o Potoczku objawił zdanie wśród Znamierowszczyków przez posta bojnie traktowanych. Dostał, że on dostał, aż mu lekarza sprowadzono.

Nowosądecka większa własność. Otrzymujemy następujące pismo: Z upoważnienia mężów zaufania, powołanych przez wyborczy Komitet Centralny, mam zaszczyt zaprosić niniejszem szanownych pp. wyborców z kurji większych posiadłości okręgu Nowy Sącz-Jasło, na przedwyborcze zgromadzenie, które się odbędzie w Nowym Sączu, w sali Rady powiatowej, dnia 21-go marca, o godz. 5 po południu. *Gustaw Romer*. Dowiadujemy się, że jednym z poważnych kandydatów owej kurji jest dr. Włodzimierz Piliński, adwokat w Rzeszowie i współwłaściciel dóbr Tarnowiec koło Jasła.

Z Żywca odbieramy następujące pismo: Chcąc zrzucić kandydaturę stojąłowczyka, Jana Zabudy, postanowił z IV kurji z powiatu Biała i Żywiec kandydować p. Antoni Moliński, bardzo znany obywatel m. Żywca, znany powszechnie jako antysemita, cieszący się tak w powiecie bialskim jak i żywieckim wielkiem zaufaniem u ludności. Kandydatura jego ma wszelkie szanse powodzenia.

Władysław Namysłowski.

Wybory do parlamentu.

(Telegraficzne sprawozdanie Głosu Narodu).

I. Wybory w Tryjeście.

Tryjeść 15 marca (w południe). Na 354 głosujących w pierwszym miejskim ciele wyborczem wybrany został 239 głosami dr Cambon (74 poseł) kandydat stronnictwa postępowego. Przeciwnik jego konstytucyjny, kandydat i były deputowany Luzatto otrzymał 104 głosy.

II. Piąta kurja w Czechach.

Praga 15 marca (w południe). W okręgu wyborczym Praga-Karlín-Smichów odbędzie się w dniu 19 b. m. wybór ścisłszy. Na 53352 nprawionych do głosu, głosowało 34836. Z tych otrzymał Młodoczech Brzeznowsky 16.128 głosów, socjalny demokrat Dedie 15.150. Kandydat klerykalny ks. Simon otrzymał 3142 głosy. Prócz tego było 286 rozstrzelonych głosów, i 130 białych kartek. Absolutnie potrzebna większość wynosi 17.490 głosów.

W nocy około 500 osób urządziło burzliwą demonstrację przed domem burmistrza Podlipnego. Policja rozprędziła demonstrantów. W ciągu nocy aresztowano wiele osób.

III. Piąta kurja na Morawach.

Berno 15 marca (w południe). Przy wyborze ścisłszym między socjalnym demokratą Hybeszem a niemieckim narodowcem Müllerem, wybrany został (75) Hybesz 20.788 głosami przeciw 17.975 głosom, które otrzymał Müller.

Agitacja przybrała w czasie wyborów nieznaną tu nigdy rozmiar. Aresztowano 51 osób, oskarżonych o nadużycia przy wyborach.

IV. Izba handlowa na Bukowinie.

Czerniowce 15 marca (w południe). Izba handlowa wybrała ponownie (76) Tittingera posłem do Rady państwa.

V. Mniejsza własność na Bukowinie.

Czerniowce 15 marca (w południe). Posłem (77) wybrany adwokat dr Benno Straucher 1653 głosami przeciw 1199 głosom, które otrzymał burmistrz Kochanowski.

I. Czwarta kurja w Austrii Dolnej.

St. Pölten 16 marca (rano). Posłem (78) wybrany antysemita Wohlmeyer.

Amstetten 16 marca (rano). Posłem (79) wybrany antysemita Oberndorfer.

Krems 16 marca (rano). Posłem (80) wybrany antysemita Vergani.

Zwettl 16 marca (rano). Posłem (81) wybrany antysemita Hofbauer.

Korneuburg 16 marca (rano). Posłem (82) wybrany antysemita Rigler.

Mistelbach 16 marca (rano). Posłem (83) wybrany antysemita Schreiber.

Wiener-Neustadt 16 marca (rano). Posłem (84) wybrany antysemita Troll.

Heitzing 16 marca (rano). Posłem (85) wybrany antysemita Polchofer.

II. Czwarta kurja w Austrii Górnej.

Linz 16 marca (rano). Posłem (98) wybrany kleryk, konserwatysta Plass.

Freistadt 16 marca (rano). Posłem (99) wybrany dotychczasowy poseł Rammer (klerykalny).

Rohrbach 16 marca (rano). Posłem (100) wybrany kleryk, konserw. ks. Schachinger.

Schärding 16 marca (rano). Posłem (101) wybrany kleryk, konserw. Zehetmayer.

Ried 16 marca (rano). Posłem (102) wybrany kleryk, konserw. Doblhofer.

Wels 16 marca (rano). Posłem (103) wybrany kleryk, konserw. Wenger.

Gmunden 16 marca (rano). Posłem (104) wybrany kleryk, konserw. Rogi.

III. Czwarta kurja w Salzburgu.

Salzburg 16 marca (rano). Posłem (86) wybrany konserw. klerykalny Keil.

St. Johann 16 marca (rano). Posłem (87) wybrany konserw. klerykalny Fuchs.

IV. Czwarta kurja w Karyntyi.

Celowiec 16 marca (rano). Posłem wybrany (88) kanonik Einspieler 117 głosami przeciw 114 niemieckiego narodowca Kirschnera.

St. Veit 16 marca (rano). Posłem (89) wybrany niemiecko-narodowy antysemita Tschering.

Villach 16 marca (rano). Posłem (90) wybrany niemiecko-narodowy antysemita Ghun.

Spital 16 marca (rano). Posłem (91) wybrany niemiecko-narodowy antysemita Werneesch.

V. Czwarta kurja w Krainie.

Lubiana 16 marca (rano). Posłem (115) wybrany Słoweniec Susterszic.

Adelsberg 16 marca (rano). Posłem (116) wybrany Słoweniec Ferjanczic.

Krainburg 16 marca (rano). Posłem (117) wybrany Słoweniec Litnik.

Rudolfswerth 16 marca (rano). Posłem (118) wybrany Słoweniec Pogacnik.

Gottschee 16 marca (rano). Posłem (119) wybrany Słoweniec Povsze.

VI. Czwarta kurja na Morawach.

Berno 16 marca (rano). Posłem (107) wybrany kandydat czeskiego komprom. stronnictwa Machile.

Kromieryż 16 marca (rano). Posłem (108) wybrany „ychodil str. czeskie kompr.

Litawa 16 marca (rano). Posłem (109) wybrany Svozil (czes. kompr.).

Boskowitz 16 marca (rano). Posłem (110) wybrany został 316 głosami na 488 głosujących Młodoczech Heinrich.

Iglawa 16 marca (rano). Posłem (111) wybrany Posplszyl (czes. kompr.).

Znojmo 16 marca (rano). Posłem (112) wybrany antysemita Meunteufel.

Hradyszcze węgierski 16 marca (rano). Posłem (113) wybrany Roskoszny (czes. kompr.).

Auspitz 16 marca (rano). Posłem (114) wybrany baron Pražak (czes. kompr.).

Miedzyrzecz wołoski 16 marca (rano). Odbędzie się wybór ścisłszy.

Ołomuniec 16 marca (rano). Odbędzie się wybór ścisłszy.

Mährisch-Weisskirchen 16 marca (rano). Nastąpi ścisłszy wybór między Bayerem, Młodoczechem a Seidlem niemiecko-narodowym.

VII. Czwarta kurja na Śląsku.

Opawa 16 marca (rano). Posłem (92) wybrany niemiecko-narodowy kandydat antysemita Hermansky. Niemiecko-konserwatywny Rolsberg otrzymał 120 głosów.

Freudenthal 16 marca (rano). Posłem (93) wybrany niemiecko-narodowy antysemita Kaiser.

Cieszyn 16 marca (rano). Posłem (94) wybrany Mgr Swięży.

VIII. Drugie ciało wyborcze w Trjeście.

Trjeść 16 marca (rano). Posłem (106) wybrany postępowiec d'Angeli.

IX. Pierwsza kurja na Bukowinie.

Czerniowce 16 marca (rano). Z kurji większej własności wybrani zostali dotychczasowi posłowie: Zurkan (95) Rumun, Stefanowicz (96), Wassilko (97) Rumun.

X. Graz. Wybór ścisłszy.

Graz 16 marca (rano). Przy ścisłszym głosowaniu z piątej kurji wybrany został socjalny demo-

krata Ressel (105) 21.047 głosami przeciw 18.134 głosom antysemitę Gutjehra.

OSTATNIA POCZTA

Lwów 15 marca (w południe). Z obawy większych rozruchów sklepy pozamykano. Wojsko i policja przeciągają ulicami, rozpedzają tłumy demonstrantów.

Stanisławów 15 marca (w południe). Przeciw Bilińskiemu forsują żydzi dra Eljasza Fischlera. Po między chrześcijanami wielkie wzburzenie. Sytuacja groźna.

Berlin 15 marca (w południe). *National Ztg* donosi: Sekretarz stanu Hollmann wniósł wczoraj po posiedzeniu komisji budżetowej prośbę o udzielenie mu dymisji.

Berlin 15 marca (w południe). W ciągu dalszej rozprawy nad etatem marynarki odrzucono 15 głosami przeciw 11 pierwszą ratę w kwocie 873 tysiące marek na budowę torpedowej łodzi dywizyjnej, jak również 16 głosami przeciw 11 kwotę 1.800.000 marek, jako pierwszą ratę na wystawienie łodzi torpedowych.

Petersburg 15 marca (w południe). *St. Petersburg. Wiedom.*, polemizując ze *Swietem*, utrzymują, że nazwa „Królestwo Polskie” istnieje jako pojęcie geograficzne i jako nazwa kraju, przyjęta w aktach rządowych i słusznie ceniona przez narodowość polską.

Bukareszt 15 marca (w południe). Prezydent senatu Sturdza wręczył dymisję z powodów osobistych. Senat uchwalił nie przyjąć dymisji.

Paryż 15 marca (w południe). W dobrze poinformowanych sferach obiega pogłoska, wedle której w ostatnich czasach silnie się zaostrzył konflikt między Anglią a Tauswaalem. Zachodzi podobno nawet obawa poważnych zawiązków.

Zürich 15 marca (w południe). Strejk personalu kolei północno-wschodniej trwa w dalszym ciągu. W celu utrzymania porządku zarządziło pogotowie oddziału kawalerji. Porządek dotychczas nie został zakłócony.

Zürich 15 marca (w południe). Zgromadzenie 500 członków personalu kolei uchwaliło zakończyć strejk. Zawiadomiono o tem natychmiast telegraficznie wszystkie stacje. Ułożone nowe umowy służbowe mają być ważne już od 1 stycznia 1897, zaś podwyższenie płac od 1 stycznia 1896 roku.

Ostatnie telegramy „Głosu Narodu”.

Lwów 15 marca (godzina 4 po południu). Miasto wygląda jak podczas małego stanu oblężenia. Ulicami przeciągają oddziały żołnierzy z najeżonymi bagnetami. Cała policja zmobilizowana i w ustawicznym ruchu. Gdzie tylko zbierze się większa gromadka, żołnierze policyjni wpadają z dobytymi pałaszami i bez pardonu płązują. Panika ogromna. Wielu ludzi zamyka się w domu, inni za to, powodowani ciekawością, krążą po ulicach i niepotrzebnie powiększają tłumy, przyczyniając się do zamieszania.

Charakterystyczne jest, że rozbijająca tłuszcza widocznie oszczędza sklepy żydowskie.

Dziś znowu w kilku miejscach wybito szyby.

Lwów 15 marca (godz. 5 popoł.) Na mieście dzieją się okropne rzeczy. Żołnierze policyjni uganяją się, jak za zwierzęta, przyczem występuje cała ich dzikość. Wiele osób mniej lub ciężiej ranionych.

Z pewnej kamienicy w ul. Krakowskiej z drugiego piętra obrzucono maszerujący oddział żołnierzy gradem kamieni. Natychmiast wstrzymał pochód, a komisarz policji Łysakowski pobiegł na drugie piętro i aresztował wszystkich mieszkańców. Odprowadzono ich pod konwojem do dyrekcyi policyjnej.

Wyższenia policyjne nie mogą już pomieścić aresztowanych, między którymi jest mnóstwo wyrostków, a nawet dzelciaków.

Lwów 15 marca (godzina 7 wieczór). W śródmieściu względny spokój, za to w niektórych dzielnicach przedmiejskich gawiedź wzmacnia awantury i bójki. Na ul. Kleparowskiej gromadzą się tłumy z w doczynnym zamiarem wtargnięcia do miasta. Zarządzono jednak środki, aby temu zapobiedz.

W kilku punktach śródmieścia, jak w Rynku, na ul. Halickiej itd. stoją oddziały bazarów z dobytymi szablami, gotowe każdej chwili do ataku. Wszędzie dowodzą oficerowie.

Właśnie odbywa się w ratuszu posiedzenie delegatów Rady miejskiej dla naradzenia się nad sposobem przywrócenia porządku i zapobieżeniem dalszym ekscesom. Narady mają charakter poufny.

Lwów 15 marca (godzina 9 1/2). Zarekwirowanie wojska pomogło. Wszędzie spokój, a nawet zaczyna być pusto. Mimo to przeciągają ulicami gęsto patrole policyjne i wojskowe, tak piechoty, jak kawalerji. Dziś już prawdopodobnie ekscesy się nie powtórzą.

Socjaliści wydali odezwę, w której wzywają swych towarzyszy do zachowania godności i spokoju.

Stacja ratunkowa zaopatrzyła dziś kilkunastu ludzi, najwięcej pokłutych bagnetami. Zresztą prze-ważnie lżejsze wypadki.

Berlin 16 marca (rano). Dymisja admirała Hollmanna potwierdza się.

Wojna na Wschodzie.

Belgrad 15 marca (w południe). Sprawozdania rządowe donoszą, że bandy Arnautów spłądowały w Starej Serbji pięć wsi i jeden klasztor.

Paryż 15 marca (w południe). Agencja Havasa donosi z Aten: Dziennik *Asty* podał wiadomość, że na rzece Wardiri koło Salonik zawałił się most w chwili, kiedy przejeżdżał po nim pociąg, wiozący 3000 żołnierzy. Wielu żołnierzy zatonęło. Komunikacja i transport wojska przerwany. Zawałenie mostu przypisują wiarygodne informacje zamachowi dynamitowemu. Składają donoszą, że powodem zawałenia się mostu na rzece Wardiri nie była eksplozja dynamitowa, lecz zły stan mostu.

Petersburg 15 marca (w południe). *Journal de St. Petersburg* występuje z artykułem zapowiadającym użycie środków przymusowych. Blokadę oczekiwać należy, w tych dniach.

Ateń 14 marca (w południe). W Kanei i Kandji panuje głód; zachodzi obawa wybuchu zarazy.

Ateń 15 marca (w południe). 80.000 stoi pod browią w pogotowiu wojennym. Utworzono legję zagraniczną.

Kanea 14 marca (w południe). Komendanci okrętów odbyli z naczelnikami powstańców konferencję.

Kanea 14 marca (w południe). Komendanci okrętów przygotowują proklamację w sprawie autonomii Krety.

Kanea 14 marca (w południe). W skutek wy-bryków, jakich się Turcy dopuszczali w Heraklejonie, zażądali konsulowie od komendantów statków europejskich, by mieszane oddziały wysiadły na ląd.

W okolicy Kissamo trwają walki. Wiele miejscowości jest w ogniu.

Londyn 15 marca (w południe). Jak donosi *Times* z Aten, oświadczył grecki minister wojny Metaxas, że wydano wojskom granicznym surowe rozkazy, aby unikały starcia z Turkami. Panuje jednakże obawa, aby nie przyszło w najbliższych dniach do spotkania pomiędzy wojskiem tureckim a oddziałami ochotników, zorganizowanymi przez tajny związek „Ethnikhe Hetairia”. Gdyby to nastąpiło, wojna byłaby nieuniknioną. Metaxas wyraził nadzieję, że mocarstwa skłonią Turcję do zaprzestania koncentracji wojsk nad granicą grecką.

Belgrad 16 marca (rano). Banda Arnautów wpadła do Serbji w okolicach Reszki. Wojsko odparło ją po uporczywej walce.

Paryż 16 marca (rano). Bezpośrednio po zapadnięciu uchwały parlamentu wysłany został do Tulonu rozkaz aby 450 ludzi gotowych było do odpłynięcia na Kretę.

Paryż 16 marca (rano). Dyskusję w francuskiej Izbie deputowanych nad sprawą kretańską rozpoczął deput. Goblet mową, która wywarła wielkie wrażenie. Podniósł, że według doniesień dziennikarskich Francja przystąpiła do projektu użycia środków przymusowych przeciw Grecji, z czem się mowca żadną miarą zgodzić nie może. Winę tych wypadków nie ponosi Grecja, lecz muzulmański fanatyzm, który dopniścił się rzezi i wielu gwałtów. Mimo to mocarstwa zwracają się zgodnie przeciw Grecji. Izba nie upoważniła dotychczas rządu do użycia środków przymusowych, lecz dopiero teraz ma w tym kierunku powziąć uchwałę. Francja zajmuje wobec zamachów mocarstw wyczekujące stanowisko. Powszechny głos mówi, iż byłoby niegodnem, wysyłać wojska na Kretę. Jest to rzeczą niemożliwą. Byłby to krok zwracający się przeciw powszechnej opinii; dla uniknięcia wojny rzuciłaby się Francja we wojnę, której skutki byłyby nieobliczalne. Francja nie ma czego szukać na Wschodzie. Delafosse z prawicy oświadcza, że koncert europejski jest nieocenionem dobrodziejstwem politycznym i przemawia za zwołaniem europejskiej konferencji.

Wśród ogólnego napięcia składa Hanotaux następujące oświadczenie: Polityka rządu dąży do utrzymania pokoju za pomocą koncertu europejskiego. Tę przez Izbę uznaną politykę stosujemy także obecnie. Znacnie panowie odpowiedzi Grecji. Grecja oświadczyła gotowość odwołania floty, opiera się jednak przeciw poleceniu wycofania wojsk, a nadto domaga się plebiscytu dla rozstrzygnięcia o losach Krety. Ta odpowiedź ogranicza dyplomatyczną akcję, która uproszcza się przez pytanie czyli Grecja zechce wojska wycofać. A więc tak lub nie?! Mocarstwa są jednoznaczne w zdaniu, że pozostawienie wojsk pod komendą Vassosa stanowiłoby przeszkodę w pa-

cyfikacji i reorganizacji Krety. Mocarstwa uchwaliły potrzebne postanowienia aby ich polecenia nie były dłużej szachowane, i zawiadomila lojalnie mieszkańców Krety jako powszechny interes leży w pacyfikacji Krety. Mocarstwa doszły do zupełnego porozumienia, aby pacyfikację przeprowadzić. (Burzliwe protesty na skrajnej lewicy).

Rząd pozostawia parlamentowi zupełną wolność działania. Porozumienie mocarstw dotyczy następujących punktów: autonomia Krety pod zwierzchnictwem sułtana; wycofanie wojsk greckich i tureckich z wyjątkiem tych wojsk tureckich, które w pojedynczych miejscowościach okupowanych pozostaną wraz z wojskami mocarstw (Hałas na skrajnej lewicy); dla zapewnienia porządku i bezpieczeństwa ma każde z sześciu mocarstw wzmocnić swój korpus okupacyjny o kontyngent 500—600 żołnierzy, autonomia i administracja ma być w jak najkrótszym czasie zorganizowana; gdyby Grecja miała trwać przy pozostawieniu wojsk pod komendą Vassosa na Krecie, zostaną bezpośrednio zastosowane zbiorowe środki uznane przez admirałów za niezbędne; blokada Krety zostanie z całą ścisłością przeprowadzona, a gdyby to okazało się potrzebnem zostaną admirałowie upoważnieni do przeprowadzenia rzeczywistej blokady na pewnym punkcie greckiego kontynentu. Oto postanowienia powzięte przez mocarstwa, które przedkładamy parlamentowi.

Mieliśmy w tej sprawie trzy sposoby postępowania do wyboru: pierwszym byłoby poparcie Grecji, od tego zamiaru jednak odstąpiliśmy; drugim byłoby pozostawienie Francji na uboczu, sprawy byłoby załatwić bez nas, lecz z pewnością przeciw nam (oklaski w centrum, protesty na skrajnej lewicy). Hanotaux skończył w następujących słowach: „Trzeci system przyjęty przez mocarstwa a przez nas Izbie proponowany polega na wspólnej pracy z Europą koło pacyfikacji Krety i utrzymywania pokoju (Bardzo dobrze). Czy może miałaby Francja powziąć postanowienie niweczące zgodę mocarstw, którego skutki dałyby się może już jutro odczuć na Bałkanie i w Konstantynopolu? (Oklaski w centrum). Europejski koncert jest jedynym trybunałem, przed którego powagą cały świat musi się nagiąć (protesty na skrajnej lewicy).

Rząd wyczekuje w pełnem zaufaniu uznania Izby, a to w interesie pokoju (huczne oklaski w centrum). Po ministrze Hanotaux zabrał głos Millerand i zwalczał blokadę, zarzucając, że Francja czyni to wszystko co Rosja chce. W dalszym ciągu dyskusji przemawiał Melina: Grecja posiada jego sympatję, ale przewidywał, że Grecja kocha Francję. Byłoby nierozsądnem prowokować spadkowy podział Turcji, któryby mógł doprowadzić do powszechnej wojny. Dlatego to odrzuca Europa aneksję Krety przez Grecję, gdyż Europa ma przeświadczenie, że byłby to wyłom w państwie tureckim.

Dlaczego zresztą żąda Grecja aneksji Krety, skoro jej przyrzeczono autonomię wyspy? Rozsądek nakazuje Grecji zastosować się do postanowienia mocarstw, gdyż inaczej ściąganie na siebie wielką odpowiedzialność. Silniejszym jest koncert europejski. Podnoszą przeciw europejskiej dyplomacji zarzut, iż nie wystąpiła energicznie z powodu gwałtów armeńskich, lecz zapominają, że to właśnie spowodowało porozumienie mocarstw, które przez wypadki kretańskie zostało jeszcze silniej ściśnięte. Minister Hanotaux ma w tem także wielki udział, bo spotkał się tu z współdziałaniem z-przyjaźnionego mocarstwa, bez którego nie mógłby liczyć na powodzenie. Nieprzyjacieli Rzeczypospolitej mówili, że Francja nigdy mieć nie będzie sprzymierzonych przyjaciół, gdyż jej rząd podlega za nadto parlamentarnym fluktuacjom. To niedowierzenie zostało zdementowane przez fakta. Rzeczpospolita znalazła sympatję, potem przybyły trwałe przyjaźnie, a dzisiaj może Francja wielkim głosem przemawiać (oklaski). Tej polityce chcą teraz przeciwstawić zupełne zizolowanie.

Rząd odrzuca podobne insynuacje upokarzające Francję. (Burzliwe oklaski w centrum).

Przedłożono 10 porządków dziennych. Po odrzuceniu porządku dziennego Gobleta 347 głosami przeciw 173, przyjęto 356 głosami przeciw 143 porządek dzienny akceptowany przez Melina'a zatwierdzający oświadczenia rządu i wyrażający mu zaufanie.

(Rubryka „Nadestane” nie pochodzi od Redakcji, która też za nią odpowiedzialności nie przyjmuje)

Kazimierz Jachimowicz

syn s. p. Wojciecha, malarza dekoracyjnego, po ukończeniu c. k. Szkoły sztuk pięknych w Krakowie i po odbytych kursach — artystyczno-dekoracyjnego malarstwa za granicą — poleca się do robót w zakresie malarstwa dekoracyjnego, pokojowego i wszelkich robót sztylowych i wystawowych od najpojedynczych do najwspanialszych.

Mieszka do 1-go kwietnia **ul. Wielopole 14**, później **Rynek główny 35 „Krzysztofor”**. 734

Proszę wszędzie i zawsze żądać

tutek fabryki „Polonia” Rudolfa Herliczki w Krakowie

gdyż te są dotąd jedynie za najlepsze uznane. — Nowy cennik tychże tutek opuścił właśnie prasę i jest wraz z próbkami darmo do nabycia.

raoja w Hotelu Pollera
ckiego w Krakowie.
jad za 1 zhr. 635
dnia 16-go Marca b. r.
omme z knelem
ge de Veau
z grysikiem
ez sos chrzanowy
eckiki francus, z mózg.
au beurre noir
nięsa sos czosnykow.
ouf angl. garni
cieleż z szpinak.
la Bordolaise
lett, de mont, sossoub.
rogi z mięsem
abłka smażone
le de apricote
Sery — Owoce — Kawa
acja z 3 dań 75 ct.
ON własnego wyrobu
ziczny kilogr. zhr. 4-50.

ESNICTWO ZASSÓW
pod Czarną
usza hr. Żubieńskiego,
ca do kultur wiosennych ni-
podane: Nasiona i sadzonki
a, drzewka i krzewy parkowe
ocowe, tudzież rośliny pnące,
ale, po cenach najniższych:

slona badane przez krajowa
tuję botanizno-rolniczą w Du-
planach. Ceny podane w centach
1 funt = 50 dkgr.: Jodla 45,
modrzew 90, sosna zwyczaj. 140,
czarna 160, amerykańska 450,
wierk 100, akacja 30, brzoza 25,
łóg 20, jawor 30, jasion 20, klon
30, olcha czarna 40, olcha biała
35, wiąz 50, żarnowiec 40. Przy
znacznym odbiorze rabat.

adzonki leśne różnego wie-
i wysokości: Jodla, modrzew,
sosna zwyczajna i czarna, wierk,
akacja, buk, brzoza, cieri, (gióg
na żywopłoty), dąb, iglicznia, ja-
wor, jasion, klon, olcha czarna,
rzech czarny, wiąz i żarnowiec.
Zapas z górą 20.000.000.

Drzewka parkowe: Cis,
cyprys, jodla Dougl, zielona i sza-
ta, jodla normandzka i balsami-
a, modrzew, miorżab, sosna,
żajna, czarna i amerykańska,
tują, akacja, bożodrzew
czerny, brzoza, dąb
ierni Chryst, grab, i-
jokoleczasta i bez kolca,
wycząjny i szary, jawor
nty i kalifornijski, jarzab
i ameryk., kasztan posp.
żowy, klon posp., jesionolistny,
arski, czerwony i purpurowy,
a szerokolistna i kamienna,
orwa biała i czarna, olcha czar-
a, orzech amer., platan wschodni
achodni, surmia wspaniała, to-
arebrna, włoska, kanadyjska
sika, wiśnia turecka, wiąz dro-
olistny, szerokolistny i ameryk.
Zapas 500.000.

Drzewka i krzewy owo-
owe: Agrest, czereśnia, gru-
a i jabłon dzika, jabłko rajskie,
kasztan jadalny, leszczyna, mali-
a, porzeczk, orzech włoski, śli-
wa węgierska i mirabolanka, wi-
nia czarna. Zapas 20.000.

Krzewy: Akacja krzew, bez
turecki, bazaris, bukszpan, cea-
notus, dereń, fontanesia forsytia,
rochownik, indigo, jałowiec, wirg
piramid, kalina, korzennik, ko-
onilla, kruszyna, kwasnica posp.
czewr., machoń, porcelina, przy-
zepak, piśsi dziób, róża szwedz-
a, uralska i dzika, tarnina, ta-
nia posp. i japońska, tulipowiec,
czeszczelina, tyśięcznik, wrzós,
etokap alpejski, żylistek biały
i karbowany. Zapas 50.000.

Rośliny pnące trwałe:
konkornak fajka, powojnik, petli-
grecka, pięcioliść, trąbkowiec,
wino dzikie i szlachetne.
czegółowe oenniki z opisem wy-
lenionych gatunków i sposobem
uprawy przesyłamy opłatnie.
Z wysokim szacunkiem
Zarząd leśny w Zassowie
pod Czarną,
p. Zassów, st. kol. i tel. Czarna.
600 5 20

Narybek
KARPI
nabycia na obszarze dwor-
am w Brzeznicy poczta
Brzeznica. 7-10

SUBJEKT
i praktykant
potrzebni do interesu ze-
garmistrzowskiego 541
Holika w Krakowie.

Największy skład maszyn do
szycia SINGER szwajcarskich
i pierodatkowych i rowerów
Józefa IWANICKIEGO następcy
Kraów, Rynek główny Nr. 25.

Na kredyt, za gotówkę znaczne
taniej.
Ceaniki przesyła się franco. 629

Gospodynini
wdowa, znająca się praktycznie
na gospodarstwie, wybornie na
kuchni i szyciu, osoba intelligen-
tna, nieskazitelnego charakteru.
z dobrymi świadectwami, posu-
kuje miejsca. Zgłoszenia do Adm.
dziennika dla J. B. 707 23

Majątek leśny
6 mil od Krakowa
przy szosie i stacji kolei.
w równinie 1150 mórg ob-
szaru, w czem 760 piękne-
go lasu szpilkowego, 115
łak, reszta roli i wikliny, b.
dobre budynki wszystkie od
lat 60-ciu jedną ręką wła-
ściciela dobrze gospodaro-
wane — z dochodem statym
netto 12.000 złr. rocznie ma-
na zasadzie 5% oprocento-
wania — z długiem banku
120.000 złr. Jan Strycharski.
2-5 Kraków 725

do sprzedania.
Fachowo wykształcony w
wielkich zakładach hydropa-
tycznych i masażu dla nerwo-
wo cierpiących, poleca się
swą długoletnią praktyką pp.
lekarzom i oraz Szanownej
Publiczności. Dla Pań usku-
tecznia tę samą praktykę zo-
na podpisanego. 595 3 3
Z głębokim szacunkiem
Franciszek Klimaszczuk
w Krakowie. ul. Nad Rudawą 1. 10.

Willa
piękna przy Krakowie z pig-
nym ogrodem, 4 morgami grun-
tu, 1 mórg łąki jest za cenę 12000 zł.
do sprzedania.
Plan budynku i sytuacyjny jest
wraz z warunkami kupna w Adm.
„Głosu Narodu“ do przejżenia
4 0 611

Realność
I piętrowa, w Krowodrzy Mu-
rowanej, blisko torów kolejowych
prywatna na zakład fabryczny
lub przemysłowy, do sprze-
dania lub zamiany na kamie-
nicę w mieście. — Wiaomość
w biurze budowniczego P. Ko-
złowskiego. (Ul. Retoryki 1. 4 od
gł. 1-3. 5 5 612

Ziółka piersiowa d. Dra
Seeburgera, paczka 20 ct.
Esencja lopianowa prze-
ciw wypadaniu włosów, po 1 zhr.
i 50 ct. flaszka.
Wina lecznicze na starej
maladze, chinowe, żelazowe, rum-
barbarowe, chin.-żelaz. itd., flaszka
po 1 zhr. 20 ct.
Olejek orzechowy, wody do ust,
Dentolin antiseptyczny proszek do
zębów, środki kraj. i zagr., poleca
i wysyła odwrotnie

Apteka pod złot. Słoniem E.
Helera i główny skład mater-
jałów aptecznych w Krakowie,
34 0 ul. Grodzka. 633

WILLA
jedna z najpiękniejszych w Szeza-
wnicy górnej o 33 pokojach
z całym eleganckim wewnętr-
nem urządzeniem w 24 pokojach
za cenę 20.000 złr.
do sprzedania
661 ma J. STRYCHARSKI 5-10
w Krakowie ul. Jagiellońska.

Dworek
w ślicznej górskiej okolicy przed
Myslenicami, przy szosie, składa-
jący się z 16 mórg roli, 6 lasu
w jednym kawałku, z pięknym
obszernym domem mieszkalnym
i dobrymi zabudowaniami gospo-
darskimi za 10.000 z czego 3
długu ma do sprzedania
Jan Strycharski, Kraków
7 6 615

Zarząd dóbr Janowice ko-
ło Zakliczyna. poczta w miejscu
poszukuje

leśniczego
6-6 stanu wolnego 657
od 1 kwietnia 1897. Pensja 144
zł. rocznie i utrzymanie. Wyma-
gana jest dłuższa praktyka w wię-
kszych gospodarstwach leśnych.
Reflektanci zechcą do zarządu
nadsyłać swe świadectwa w pro-
styach odpisach. Nieuwzględnione
oferty zostaną bez odpowiedzi.

Kasztany 3-3
drzewka 2-50 do 3 metr. wy-
sokie sprzedaje po 20
ct. za sztukę z opako-
waniem, dwór „Kasina wiel-
ka“ stac. kolei państw.

Zarząd ogrodu
X. J. Czartoryskiego
w Wiązownicy poczta w miejscu
stacja Jarosław — wysyła:
Jablonie 3-letnie . . . po 50 ct.
Grusze 3-5 letnie . . . po 50 ct.
Wiśnie czarne . . . po 30 ct.
Czereśnie szczepione . . po 80 ct.
Orzechy włoskie . . . po 30 ct.
Krzewy kwitnące Deutzia gracilis
i Weigelia silne krzewy 30 ct.
za sztukę.
Oraz w swoim czasie sadzonki ja-
ryzyn i kwiatów. Szparagi pig-
kne, grube i smaczne w maju
za kilo 80 ct.
Róże wazonkowe z korzenia 30 ct.
Jaka duże egzemplarze po 2 złr.
sztuka. 674 3 3

Po p.
Michale Karasiu
wysprzedają się
Wina węgierskie i francuskie
w beczkach, oraz Cognaki i Śli-
wowica w gasiorach po najtań-
szych cenach — Wiadomość u
St. Rożnowskiego ul. Pędzichów
1. 11 w Krakowie. 705 3-3

Do większej instytucji han-
dlowej w Tarnowie
potrzebny jest

INKASENT
Znajomość języka polskiego
i niemieckiego warunkowa.
Pensja stała. Kaucja wy-
magana złr. 100.

Ubiegać się mogą o posadę
tę li tylko z branży handlo-
wej. Pierwszeństwo mają ru-
tynowani agenci. Oferty pod
Z. R. 200 do Administracji
„Głosu Narodu“
3-3 708

Lasu 500 mórg
osobny korpus tabul. z młodszem
i starszem zwartem drzewostan-
em szpilkowym, przy szosie nie-
daleko kolei w całości do sprze-
dania. Skica gospod. lasowej
z wielkiem drzewostanów do prze-
żenla u J. Strycharskiego w Adm.
„Głosu Narodu“. 2-3 714

Do sprzedaży nader roz-
powszechnionego artykułu do-
mowego poszukuje się
trzech zdolnych
Podróżujących
Pensja stała, oraz prowizja. Wy-
sokość kaucji złr. 200. Oferty pod
B. S. 300 do Administracji „Gło-
su Narodu“. 3-3 710

Brzytwy
szwajcarskie
Arbenca
4 0 poleca 666
W. HALSKI
Kraków, Suklennice.

Odróżniajcie prawdę od blagi!
Dwa medale zasługi otrzymał S. W. Niemojowski za
wyrób znakomitych tutek nieklejonych! Takim od-
znaczeniem żadna fabryka tutek poszczycić się nie może.
Do nabycia w Krakowie, Suklennice Nr. 28 oraz we wszystkich
handlach i trafikach. 601

Apteka
w Wiśniczu Nowym
do sprzedania.
Wiadomość tamże. 2-3 733

Rada Nadzorcza
Kraj. Towarzystwa Handlowego
Rynek główny L. 26
zaprasza swych P. T. Członków na doroczne
Zwyczajne Walne Zgromadzenie
w lokalu własnym w dniu 25 Marca b. r. o godz.
3-ciej z południa odbyć się mające. — Wejście przez sieni.

PORZĄDEK DZIENNY:
1. Zagajenie przez prezesa.
2. Sprawozdanie Dyrekcji.
3. Sprawozdanie komisji kontrolującej.
4. Rozdzielenie zysków za r. 1896.
5. Udzielenie absolutorjum Dyrekcji.
6. Wnioski członków.
752 1

Prezes Rady nadzorczej.
Narybek królewski
drobno i wielko łuskowy ma do pozbycia gospodar-
stwo stawowe w Zatorze.
Zamówienia nadsyłać należy: „Administracji dóbr
Zatorskich“ w Zatorze. 673 4 3

Smierć myszom.
Jedyna niezawodna
TRUCIZNA
na szczury, myszy domowe i polne.
Przewyższa wszystkie dotychczas w tym celu używane. Działa
trująco tylko na gryzonie (glires) szczur — mysz — królik.
Dla ludzi i zwierząt domowych, jak pies, kot, drób i t. p.
nieškodliwa. Preparat ten nie podlega zepsuciu, zasto-
sowanie jego proste, skutek zdumiewający. Wysyłki w pu-
szkach po 30 — 60 ct. i 1 złr., pocztą o 10 ct. więcej (za list
fracht. i opakow.) skutecznie odwrotnie za pobraniem poczt.
Skład i laboratorium przetw. chem.
JANA MICHNIKA, mag. farm. W BOCHNI.
1 Kłgr. truciźny 2 złr., 4 1/2 Kłgr. złr. 7-50. 631 33
Składy w większych aptekach
i droguerjach.

Poszukuje się do nabycia większej
KAMIENICY
w Krakowie lub włoski niezbyt od Krakowa oddalonej w zamian
za place budowlane pod 5 kamienie w b. dobrym punkcie miasta
10 minut pieszej drogi od rynku oddalonym.
Na wypadek różnicy w cenach ogłaszający byłby skłonny uiścić
dopłatę w gotówce. 701 3 3
Oferty pisemne pod adresem: „N. N.“ ulica Zwierzyniecka Nr. 9.
I-sze piętro, drzwi 4, lub ustnie tamże od 1-szej do 3-ciej popołudn.

Ogłoszenie konkursu!
Celem obsadzenia posady instruktora przy kra-
jowej niższej szkole rolniczej w Bereźnicy, poczta
Stryj, ogłasza Dyrekcja szkoły, konkurs z terminem do
dnia 20 marca 1897.
Do posady, która jest do objęcia z dniem 1 kwietnia
1897 r. przywiązana jest roczna płaca 600 złr. wraz z wol-
nem mieszkaniem, składającym się z dwu pokoi, kuchni,
spizarni i piwnicy.
Zadaniem instruktora szkoły jest nauczanie uczniów
racjonalnego wykonywania robót gospodarskich, prakty-
cznie, jak niemniej nadzorowanie uczni wogóle. Bliższe
określenia obowiązków podaje instrukcja.
Ubiegać się o tę posadę mogą kandydaci, mający
dłuższoletnią, a najmniej trzyletnią praktykę gospodarską
i mogący się wykazać dokładną i fachową znajomością
czynności gospodarskich. Pierwszeństwo mają kandydaci
zaopatrzeni świadectwem z ukończenia jednej ze szkół
rolniczych. Podanie należyście udokumentowane z załącze-
niem dokładnego życiorysu należy wnieść na ręce podpi-
sanej Dyrekcji do Wysokiego Wydziału krajowego.

Z Dyrekcji krajowej niższej szkoły rolniczej
W Bereźnicy p. Stryj. 726 2-2

KAWALER
lat 38, przystojny, słusznego wzro-
stu, mający urzędowe stanowisko
w Krakowie, z pensją 1500 złr.
i zapewnioną emeryturę, pragnie
się ożenić z panną lub wdową
lat dwudziestu kilku, inteligentną
i młodej powierzchowności, posia-
dającą posagu do 10.000 złr. —
Dyskrete zapewnią się słowem
honoru. Fotografia pożądana, wra-
zie nie dojsca do skutku będzie
zwrócona. — Listy pod adresem:
A. S. B. Nr. 38 poste rest.
Kraków, — tylko za kwitem Inse-
ratowym. 692 3 3

Poszukuje się
3-3 APTEKI 695
w większem mieście do wy-
dzierżawienia. Zgłoszenia
przyjmuje p. B. Barniak w Suchy.
Do domu handlowego w Tarnowie
potrzebna jest
PANNA
obeznana z prowadzeniem
ksiąg handlowych. Do-
kładna znajomość polskiej i nie-
mieckiej korespondencji wymaga-
na. Oferty pod J. F. 100 do Adm.
„Głosu Narodu“ 3 3 709

Kamienica III. ptr.
w śródmieściu, z 2-ma skle-
pami, piwnicą z ładownicą
do sprzedania za 21.000
złr. — Wiadomość w Adm. „Gło-
su Narodu“. 2-5 715

Poszukuje się
RZETELNEGO
Odbiorecy
firmy do odbioru za kaucją mł-
jona sztuk dachówek pierwszej
jakości i najpraktyczniejszej kon-
strukcji. Oferty uprasza się do
Administracji „Głosu Narodu“ dla
F. G. B. 4 4 719

Panna uzdolniona
w krawieczyźnie i bieliźnie, mo-
gąca się zająć i gospodarstwem
szuka umieszczenia. Ad-
dres poda Adm. „Głosu Narodu“.
2-3 722

Nowo otworzona
MLECZARNIA
w Klimkówce
p. Rymanów, przyjmuje za-
mówienia na masło śmietan-
kowe i kuchenne. 5 2 617
St. Ostaszewski.

Dwie doróżki
jednokonne z całym przyrzą-
dem do sprzedania.
Wiadomość w Administracji.
730 2-3

Złoty interesik
Z powodu wyjazdu jest natych-
miast handelek śniadaniowy mig-
szany, w powiatowym mieście
z wszelkimi konsensami i dzier-
żawa podatku od wina do sprze-
dania. Cena złr. 500. Oferty uprasza
się pod adresem „Waradyn“
posterestante Bircza. 2-2 732

Buchajki
pełnej krwi, rasy Bern-Simenthal
po importowanych buchajach na-
grodzonych medalami i uznaniem
z wystaw, wieku od 14 miesięcy
i wyżej, są do sprzedania po 45 ct.
kilogram, na obszarze dworskim
Gnojnik p. Brzesko. 4 7 668

Młody pomocnik
handlowy
z dobrmi poleceniami poszu-
kuje posady w miejscu lub
na prowincji. Wiadomość w Adm.
„Głosu Narodu“ 5 6 638

Dr. Sydon Friedberg
adwokat w Demblcy
poszukuje koncypienta
3-3 (katolika) 717

4.000 Złr.
potrzebne na 2 gą hypotekę, po
kwocie 10.000 kasy, na realność
w Krakowie na 26.000 oszaco-
wanej. Zgłoszenia uprasza się do
Adm. „Głosu Narodu“ dla B. K.
Nr. 654. 5 5

A. BERNACKI krawiec POLECA
w Krakowie ul. Sławkowska 1. 6
vis a vis Hotelu Szwajcarskiego
wymałości po cenach najprzystępniejszych. Wszelkie zamówienia w zakres fachu wchodzące wykonuje ściśle na czas oznaczony, według najświeższych żurnali, gustownie,
trwale i tanio. Wypożycza ubrania italo- i karazje i kontuszki do fotografii. — Ceny bardzo przystępne.

Uprzejmie proszę żądać tylko prawdziwego kuracyjnego Cognacu francuskiego pod marką ochronną **Amazonka** na ko
firmy **Couriere & Comp.**, założonej w r. 1850 **spadkobierca G. Kondratowicz w Cognacu.**
polska firma we Francji, reprezentowana na wystawie lwowskiej we własnym pawilonie „Butelka” i odznaczona **medalem złotym**
wielkie zapasy kuracyjnych prawdziwych **Francuskich Cognaców**, a szczególnie dotychczas nieprzewyższonego
dobroci **Cognacu ministerjalnego**, który nabywać można we Lwowie, Krakowie, oraz we wszystkich renomowanych handlach, cukierniach
i aptekach na prowincji. Z poważaniem **Aug. Charzewski** jen. zastępca ze stałą siedzibą w Krakowie, Basztowa

NA W. POST

Zsięgarnia katolicka Dra Władysława Miłkowskiego w Krakowie

Awancin M. O. Tow. Jez. — Rok Chrystusowy czyli rozmyślanie na każdy dzień roku o życiu i nauce Pana naszego Jezusa Chrystusa. Z 166. przr. O. Al. Jełowicki. Wydanie 7-me, z r. 1896, oprawne elegancko 2 ztr. a. z przesyłką 2 ztr. 20 ct.

Coliam ks. Mis. Ap. — Rachunek sumienia (najdokładniejszy) 30 ct. z przr. 35 ct.

Chwila adoracji u stóp Pana Jezusa, niepojęcie utajonego w Przenajśw. Hostji. Cena 10 ct. z przesyłką 12 ct.

Grodzicki T. ks. — Kazania pasyjne (na 3 posty). Cena 1 ztr. a. 80 ct. z przesyłką 2 ztr. a., oprawne 2 ztr. a. 30 ct. z przesyłką 2 ztr. a. 50 ct.

Uwagi nad Męką Pańską wyjęte z kazań najslawniejszych mówców Kościoła. Cena 30 ct. z przesyłką 35 ct.

Rady po spowiedzi Cena 2 ct., 100 egz. 1 ztr. 50 ct., z przesyłką 1 ztr. 70 ct. i bardzo wiele innych rozmyślań i modlitw.

Przybory do kwiatów

Papierowe, jak również gotowe batystowe, oraz liście i bibułki, poleca w wielkim wyborze i najtaniej

A. FRONCZ Kraków, Florjańska L. 17. Zamówienia i próby wysyła odwrotnie. 729

Tysiąckrotnie

przez W. W. Ziemiań za najlepsze uznane

NASIONA polne i ogrodowe
NAWOZY sztuczne

do nabycia 528 10 0

w krajowym Domu Rolniczo-produkcyjnym

Ernesta Bahlsena w Krakowie

Biuro i skład ulica Karmelicka Nr. 21-23.
Skład komisowy: Lwów, Krasickich 12.

Firma kontrolna w związku ze stacją roln. w Dublinach i Wiedniu.

Dowodem wartości moich specjalnych hodowli jest eksport tychże właśnie do tych krajów, z których przedtem Galicja je pobierała.

Wszelkie gwarancje. — Kilkudziesięcioletnia reputacja.
Cenniki i wskazówki uprawy darmo i opłatnie.

Cukiernia Benedykta Pindora w Sanoku

zyskuje zamówienia na dostawę wszelkiego **pieczywa** na **święta Wielkanocne** oraz poleca wspaniałe **torty**, wyborne maki, placki, bułki, cukry deserowe, baranki i wszelkie inne rzeczy w zakres cukierniczy wchodzące. Zamówienia skutecznie oddatną pocztą, licząc za opakowanie po cenie własnej, którą przy odesłaniu pudełek stronom się zwraca. 748 1 3
Polecając się łaskawej pamięci, pozostaje z wysokim szacunkiem **Benedykt Pindor** cukiernia w Sanoku.

BANK KRAJOWY

Król. Galicji i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim

Filia w Krakowie

poleca zamianę wypowiedzianej na 1 maja b. r. pożyczki krajowej z roku 1891 na **4% koronowe listy zastawne Banku krajowego**. Wypowiedziane obligacje przyjmuje Bank do zamiany *al pari* z kuponem bieżącym bez żadnego potrącenia.

Przyjmuje lokacje gotówki na:
KSIĄŻECZKI OSZCZĘDNOŚCI

a **4% rocznie** z dziennym oprocentowaniem i wypłatą dziennie 500 ztr. w. a. bez wypowiedzenia.

Asygnaty kasowe

a) z 30-dniowym wypowiedzeniem na **4%** rocznie
b) „ 14 „ „ **3 1/2%** „
c) „ 8 „ „ **3%** „

Rachunek bieżący czekowy

it. A. bez wypowiedzenia na **3%** rocznie
it. B. za 10-dniow. wypowiedzeniem **3 1/2%** rocznie (z **3 1/2%** rachunku wypłaca Bank 1000 ztr. bez wypowiedzenia)
it. C. za 30-dniow. wypowiedzeniem na **4%** rocznie (z **4%** rachunku wypłaca Bank 500 ztr. bez wypowiedzenia).

— Przechowuje depozyta za opłatą **1/100 % półrocznie.** —

Biura Banku w Krakowie, Rynek gł. Nr. 19
(dom pod Obrazem).

rzędu nie płacimy) 577 5—10

Poszukuje się najmu

z dniem 1-go lipca 1897 r. na 3 lub 6 lat 10 pokoi, 2 kuchni, 1 komory, 2 piwnic, 1 magazynu, 1 pokoju na arest, 2 wychodków i strychu na pomieszczenie c. k. Żandarmerji w Krakowie.

Oferty wnosić należy do Wydziału powiatowego w Krakowie (ul. św. Marka L. 5) najpóźniej dnia 31 marca 1897.

Prezes 742 1 3 Sekretarz
Paszkowski. S. Stafiej.

!!! NA CZASIE !!!

Wysła świeżo broszurka, zawierająca różne akta adoracyjne Najśw. Sakramentu, ułożone przez ks. St. Br., pod tyt.

„Przed Najśw. Sakramentem“ nakładem

Kazimierza Zajackowskiego w Krakowie plac Marjacki Nr. 8.
Cena 1 egz. 8 ct., z przesyłką 10 ct.

Tamte są na składzie olejno-malowane na płótnie obrazy: **Chrystus w Grobie** po 15 ztr. i 25 ztr. 625

Wszelkie najtrudniejsze NAPRAWY

Maszyn do szycia i Rowerów

wykonuje się najdokładniejszemi specjalistami, po cenach niskich; w głównym składzie **maszyn** do szycia i rowerów

M. NIEMETZ

Kraków, Sukiennice 30. 704 3 0

WYSTAWA NIEUSTAJĄCA

Wyrobow stolarskich, tapicerskich i tokarskich
Związku Stolarzy krakowskich

w Krakowie, Florjańska, w pobliżu bramy L. 57, POLECA

wielki wybór mebli własnego wyrobu do salonów, pokoi syplalnych i jadalnych, buduarów, gabinetów, bibliotek itp. Odnaczeni licznymi medalami przez c. k. Ministerstwo handlu na wystawach krajowych za swoje wyroby.

Podajemy się wszelkich urządzeń apartamentów od najwykwintniejszych do zupełnie skromnych umeblowań, również przyjmuje się wszelkie zamówienia i reperacje na roboty stolarskie, tapicerskie i tokarskie. **Pokrycia meblowe** z fabryk krajowych i zagranicznych, wielki wybór. — Wszelkie wyroby mebli gładkich wypłatanych fabrykacji tutejszej.

Przez powiększenie obecnej wystawy, składającej się z parteru i pierwszego piętra, mamy duży wybór mebli i umeblowań zupełnie zakończonych, tak, że wszelkie zamówione rzeczy, na czas oznaczony dostarczone być mogą. Za dokładne wykonanie udziela się gwarancje.

Ceny nader przystępne.

Ciesząc się już dotąd licznymi uznaniami ze strony Szanownej Publiczności, polecamy się i mamy nadzieję, iż nadal P. T. Publiczność poprze nasze usiłowania. 745 1 0

ZARZĄD.

Chrześcijański Handel Skór

w Krakowie ul. św. Marka L. 20

POLECA:

Skóry w najlepszych gatunkach dla PP. szewców po nader przystępnej cenie, wielki wybór skór na jasne obuwie i **wszelkich przyborów** do tychże, jakoteż znaczny zapas **kopyt**. Główny skład **czernidła** na obuwie „**Sokół**” w pudełkach po 2, 3, 4, 5 i 10 ct. **Cremy** połyskujące na lakierki, oraz **lakier** na skóry. **Cremy** na obuwie z koźlej skóry. Przybory na obuwia, jak guma, płótno, flanela, sznurowadła niciane i skórzane, jedwab, nieć, przędza, uszka i t. d. w jak największym wyborze.

Kółkom rolniczym odpowiedni rabat. — Zamówienia z prowincji skutecznie się odwrotnie.

Zaręczając za sumienne wykonanie powierzonych mi zleceń, pozostaje z wysokim poważaniem 660 4 10

Piotr Czubyrt właściciel handlu.

Wielki skład (tranzytowy)

Win wyspiańskich

z wysp: Lissy, Lessiny, Brazzo, Kurzoli, Istrii

spółki: Dr NIEĆ, FRANICZEVIĆ i PAVICZIĆ

w Krakowie, Rynek Nr. 25

poleca swoje bezwzględnie i wyłącznie

NATURALNE WINA BIAŁE i CZERWONE

bardzo dobrej jakości i po rzeczywiście niskich cenach.

Za naturalność i prawdziwość win ręczy się gwarancją. — Cenniki wysyła się na żądanie franco. 688 3 20

Wysyłka na prowincję w beczkach lub flaszkami w skrzynkach loco dworzec Kraków.

Masło desserowe

1/4 kło 35 centów

Wyśmienite pomarańcze

7 szt. za 10 ct. i drożej

KALAFIORY WŁOSKIE

bardzo tanio

Kompoty, Konserwy, SERY i MARYNATY

sprzedaje po najniższych cenach 743

Henryk Fuglewicz

dawniej K. KNORECKI i Sp.
Kraków, ul. Florjańska Nr. 23.

Do sprzedania

TANDEM 753

angielski prawdziwy **HUMBER** prawie nieużywany. — Przednie

SIODŁO DAMSKIE.

Bliższa wiadomość u W. Penza,

Kraków, rynek, róg ul. Szewskiej.

GOSPODYNI

osoba starsza, poważniejsza, potrzebna zaraz. Znajomość gospodarstwa kuchennego wymagana, język niemiecki byłby pożądanym. Zgłoszenia do Restauracji hotelu Pollera, Kraków. 1-3 751

Juljan br. Brunicki,

w Podhorcach p. Stryj

poleca nasienne jęczmiona, owsy, kartofle; drzewka owocowe; prosięta pełnej krwi Yorkshire z chlewni centr. Komitetu Tow. gosp. i drób rasowy. Cenniki na żądanie 16 30 franco. 434

ZARZĄD Dóbr Łukowica

poczta w miejscu — ma na sprzedaż

100,000 sztuk jasionów 2-letnich

po 2 ztr. za 1,000, a po 18 ztr. za 10,000. 3 3 689

7 Powieści i nowel

a mianowicie

Zdradca, powieść

J. Rogosza 2 tomy

Miłość i Wola

dnotomowa przez

ckę.

Wbrew obowiaz

wieść współczesna o

napisana przez Cecylję

nowską.

Biała gołąbka, napisał

Schmitt.

Pokuta, powieść współczesna

Rogosza.

Złamany a nieugięty, je

tomowa powieść przez Zoję

Grochowalską.

Złamane serca, powieść or

ginalna J. Rogosza 2 tomy.

7 Powieści i nowel za 4 z

Do nabycia w drukarni na

dowej St. Maniecki i Ska, Lw

Hotel Zorza. 3 3 578

Parcele

do sprzedania w nowej ulicy.

Wiadomość: ul. Karmelicka L.

w trańcu. 750 1 4

APTEKA 747

w Grybowie H. Nowaka poszukuje

starszego **MAGISTRA.**

Tylko za 2 i pół Guldena

przesyłam za pobraniem pocztowym pięknie brzmiającą elegancką **CYTRE** akordową z 20 strunami, 3 manuałami, trzymaczem nót, pierścieniem, kluczykiem, kartonem i szkołę, według której w przeciągu 1 godziny bez na

czyciela i znajomości nut naj

kniesze sztuki wygrać

gratis. Pudełko i porto

sztuki 4 ztr. 50 ct., porto

dełko 1 ztr. W razie niep

nia, zwracam pieniądze.

wiad u Roberta Husbarg, Neue

rade, w Westfalli Niemcy.

1-3 **FURMAN** 744

do koni eugowych, kawaler, trze

żywy, dobrze ubrany, częściowo lu

biący i zręczny, **potrzebny**

zaraz do służby. Wróbi

wice p. Zakliczyn. Zarząd.

Leśnik 738

z wyższym egzaminem państwowym, prowadzący samodzielnie od lat kilkunastu gospodarki lasowej, obznajomiony w każdej gałęzi swego zawodu jak również z pomiarami i urządzeniem lasów mogący być poleconym przez siewsze osobistości w kraju, chciałby w roku bieżącym **zmienić posadę**. Zgłoszenia uprasza dla M. N. Nr. 740 do Adm. „Głosu Narodu”.

FOLWARCZEK

kilkunastomorgowy jest w Przemyśle **do sprzedania**. Dług cizy. Wiadomości udzieli za przysłaniem marki kurator **Tomasz Patryn** w Przemyśle. 735 1-3

Nawoz 737

od 16 koni jest **do nabycia**. Ul. Pędzichów 18. 1-4

Ogród

z paruset szlachetnymi drzewkami odpowiedni do parcelacji lub na postawienie Wilł, z trzema frontami w Dębniakach Nr. 91 **do sprzedania**. — Wiadomość w „Głosie Narodu”. 1-5 739

Leśniczy

poszukuje posady od 1-go kwietnia **E. K.** rest. Dzików 740 stary. 1 8

SKLEP

bardzo duży, widny, z dwoma ubikacjami w podwórzu, odpowiedniemi na pracownię, warsztat, lub mieszkanie, przy ul. Florjańskiej L. 34, gdzie skład maszyn Singera (Neidlinger) jest od 1-go Lipca b. r. **do wynajęcia**.

Bliższa informacja w Adm. „Głosu Narodu” 5 2 606

Wino Toskańskie

białe i czerwone, bardzo dobre, z smakiem muszkatelki, Garniec 1-80, Litra 45 ct., butelka 40 ct., — od pięciu

Garncy zwyż wysyła opłatnie, nie licząc beczki do każdej stacji. — **Wina węgierskie, Wina austriackie** białe i czerwone, za butelkę od 50 ct. zwyż. — **Cognaki francuskie** stare, bardzo dobre za butelkę 1-50, 2-50, 3-00, 4-00, 5-00, 8-00, 15-00 ztr. — poleca Szanownej P. T. Publiczności firma 723

DMUNDA KLIMKA w Krakowie, Linia A-B.

(właścicielka i wydawczyni: Józefa Rogoszowa.

Papier z fabryki Braci Fiałkowskich w Białej.

W drukarni W. Korneckiego w Krakowie